

et mandamus, salvâ semper auctoritate praedictae congregationis cardinalium.

Aliter ab his
iudicari inter-
dicatur.

§ 4. Decernentes sic et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et defini debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria de-
clarantur irrita.

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, et aliis quae in praesentis decretis decernuntur non obstare; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XX aprilis MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 20 aprilis 1645, pontif. anno I.

XXX.

Deputatio nuncii Hispaniarum ad exigendum eleemosynam mille et quingentorum scutorum quotannis ratione extensionis ad personas ecclesiasticas seculares dumtaxat facultatis vescendi ovium et lacticinii in quadragesimâ vigore cruciatae, necnon omne id quod ratione praecedentium extensionum huiusmodi eidem fabricae S. Ioannis Lateranensis deberi comperit¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerabili fratri Iulio archiepiscopo Tarsensi, nostro et Sedis Apostolicae in regnis Hispaniarum nuncio.

Innocentius Papa X.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum aliâ, ex causis tunc expressis, facultates cruciatae sanctae in Hispaniarum regnis et aliis tunc nominatis locis ad sex annos concesserimus seu prorogaverimus, et, inter facultates huiusmodi, illam, per quam permittitur esu ovorum et lacticiniorum tempore quadragesimali, hebdomadâ tamen maiori exceptâ, ad venerabiles fratres patriarchas, primates, archiepiscopos, episcopos et alios inferiores praelatos, necnon clericos et presbyteros seculares tantum regnorum praedictorum ad eosdem sex annos extenderimus, prout in nostris in simili formâ Brevis die II Ianuarii proxime praeteriti desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur; dilectus autem filius nobilis vir Ioannes de Velasco et de la Cueva comes de Sinuela, charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici apud nos et Apostolicam Sedem orator, ipsius Philippi regis nomine pollicitus fuerit, quod thesaurarii pecuniarum ex facultatibus huiusmodi proventurarum summam mille et quingentorum scutorum quolibet ex sex annis praedictis nobis, aut cui per nos ordinatum fuerit, in subventionem fabricae ecclesiae S. Ioannis Lateranensis de Urbe, praeter et ultra omne id quod pro eiusdem fabricae subventionem ratione alterius seu aliarum extensionum facultatis praedictae et promissionum per dictum Ioannem aut alios eiusdem Philippi regis oratores factarum debitum et non solutum fuerit, persolvent:

§ 2. Nos, cupientes fabricam huiusmodi omni ope promovere, ac de fide, integritate et diligentia tuâ plurimum in Do-

Motiva Con-
stitutionis.

Deputatur
nuncius Hispaniarum ad exigendam pecuniam pro hac i-

ciniorum indul-
to concessio cru-
ciatae sanctae
adscriptis.

mino confidentes, te, ac pro tempore existentem nostrum et Sedis Apostolicae in dictis regnis nuncium, ad summam mille et quingentorum scutorum huiusmodi quotannis debitis temporibus, ac quascumque alias pecuniarum summas, in quibus nos et eandem fabricam ratione illius seu aliarum similium extensionum facultatis praedictae et promissionum tam dicti Ioannis quam aliorum eiusdem Philippi regis oratorum huiusmodi creditores et creditricem esse repereris, a praedictis thesaurariis seu aliis personis pecunias praedictas solvere debentibus¹, per te, vel alium, seu alios, loco tui, periculo tamen tuo, deputatos, petendum, exigendum, levandum et recuperandum, ac de exactis, levatis et recuperatis quietandum, liberandum et absolvendum, nostrum et dictae fabricae procuratorem et commissarium, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, facimus, constituimus et deputamus.

§ 3. Volentes, quod omnes et singulas pecuniarum summas per te pro tempore sic exactas, ac prout in dies illas exegeris, illi vel illis personae vel personis, cui vel quibus iam ordinavimus, vel pro tempore ordinaverimus, realiter et cum effectu persolvas et persolvi facias. Nos enim, quidquid in praemissis per te actum, dictum, gestum et ordinatum fuerit, ratum, gratum, et firmum habebimus, teque de omni et toto eo, quod personae seu personis huiusmodi pro tempore persolveris, aut persolvi feceris, auctoritate et tenore praedictis, ex nunc prout ex tunc, liberamus, quietamus et absolvimus.

Obstantium
derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictae fabricae, iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam certam formam in confectione quietantiarum re-

¹ Male, ut puto, edit. Main. habet *debere pro debentibus* (R. T.).

quirentium, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIV maii MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 24 maii 1645, pontif. anno I.

XXXI.

Renovatur gratia aliâs Reipublicae Ragusinae ab Urbano VIII praedecessore concessa circa concessionem medieta-tis fructuum, reddituum et proven-tuum legatorum ad muniendas arces contra Turcarum tyrannum¹.

Venerabili fratri archiepiscopo Ragusino.
Innocentius Papa X.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Aliâs, pro parte dilectorum filiorum magistratuum Reipublicae Ragusinae felicis recordationis Urbano Papa VIII praedecessori nostro exposito, quod, continuatis per decem mensium spatium terrae motibus, civitas Ragusina, ac universum eius dominium adeo conquassatum fuerat, ut praeter multorum aedificiorum ruinam, plurimae etiam ecclesiae et monasteria, ipsaque dictae civitatis et domini huiusmodi propugnaculorum moenia maximum inde damnum acceperant, quae, si quamprimum non resarcirentur, periculum esset ne funditus corruissent, in dictâ vero civitate nonnulla diversarum summamm annua legata pro variis operibus piis adimplendis relicta, et per deputatos a dictis magistratibus, vel forsitan alios, administrari solita existebant, et propterea dicti exponentes eis de aliquo ex redditibus huiusmodi subventionis auxilio ad praemissa resarcienda provideri desiderabant: idem Urbanus praedecessor, attendens ex praemissis non solum magistratum et hominum, sed etiam personarum

Exponitur gra-
tia aliâs ab Ur-
bano VIII Rei-
publicae Ragusinae concessa.

¹ Ex regest. in Secret. Brev.

ecclesiasticarum, et locorum piorum Reipublicae et domini praedictorum causam agi, religionisque catholicae in universo dominio huiusmodi conservandae non parum interesse civitatem praedictam, eiusque domini, provinciis et locis ab impiâ Turcarum tyrannide occupatis undique circumdati, propugnacula recte munita et clausa esse, tunc existenti archiepiscopo Ragusino commisit, ut, constituto sibi de narratis, integram redditum, proventuum et emolumentorum omnium et singulorum legatorum praedictorum medietatem, quae tamen summam sex millium scutorum monetae annuatim non excederet, magistratibus praedictis (ita quod liceret illis eandem redditum, proventuum et emolumentorum huiusmodi medietatem percipere, exigere et levare, ac in ecclesiarum et monasteriorum atque moenium praedictorum reparationem, dummodo quoad ipsa moenia facultates laicorum civitatis et domini huiusmodi ad hoc non suppetent, et non alios usus, super quo illorum conscientiam oneravit, convertere, dioecesani loci vel cuiusvis alterius licentiâ minime requisitâ) ad triennium tunc proximum concederet et assignaret, et aliâs, prout in eiusdem Urbani praedecessoris nostri litteris desuper in simili formâ Brevis die xxvi ianuarii MDCXLI expeditis¹, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

^{Supplicatio pro nova gratiae concessione.} § 2. Cum autem, sicut nobis nuper pro parte eorundem magistratum expositum fuit, immanissimus eorundem Turcarum tyrannus classem copiosissimam instruat, eaque propter civitatem praedictam, illiusque domini propugnacula validiore praesidio munire oporteat, pro cuius mantentione facultates dictae Reipublicae ob interruptum commercium imminutae minime sufficiunt: nobis propterea eorum-

¹ Quas vide in hoc tom., pag. 89 (R. T.).

dem magistratum nomine fuit humiliter supplicatum, ut concessionem et assignationem medietatis reddituum, proventuum et emolumentorum legatorum piorum huiusmodi, sibi vigore praedictarum litterarum factas, de novo concedere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, eosdem magistratus specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, constituto tibi de narratis, integram redditum, proventuum et emolumentorum omnium et singulorum legatorum praedictorum medietatem, quae tamen summam sex millium scutorum monetae annuatim non excedant, magistratibus praedictis (ita quod liceat illis eandem redditum, proventuum et emolumentorum huiusmodi medietatem percipere, exigere, levare, ac in faciliorem mantentionem praesidii civitatis et propugnaculorum praedictorum, dummodo ad id facultates laicorum non suppetant, et non alios usus, super quo illorum conscientias oneramus, convertere, dioecesani loci vel cuiusvis alterius licentiâ minime requisitâ) ad triennium proximum a datâ praesentium computandum auctoritate nostrâ apostolicâ concedas et assignes, super quibus tibi plenam, liberam et amplam facultatem, eâdem auctoritate, tenore praesentium, concedimus et impartimus.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac quorumcumque testatorum voluntatibus, quas, in et quoad praemissa, sufficienter

^{Eadem gratia nova conceditur ad triennium.}

^{Contrariis derogatur, etiam testatorum voluntatibus.}

commutamus, necnon, quatenus opus sit, felicitis recordationis Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque apostolicis, necnon in universalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ¹ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

^{Residuum piorum operum adimpleatur.}

§ 5. Volumus autem, ut residuum misarum et aliorum operum piorum omnino celebrentur et adimpleantur, et suffragentur animabus eorum qui legata pia huiusmodi fecerunt, perinde ac si in totum adimpleta essent.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxxi² iunii MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 31 iunii 1645, pontif. anno I.

XXXII.

Suppressio et extinctio officii grasciae civitatis Bononiensis³.

**Innocentius Papa X,
ad perpetuam rei memoriam.**

^{Prooemium.}

Exigit a nobis pastoralis officii debitum, ut omnium christifidelium praesertim vero nostrorum et Sedis Apostolicae etiam in temporalibus subditorum indemnitati,

¹ Edit. Main. legit *alias* (R. T.).

² Ita fert ed. Main. (R. T.).

³ Ex Regest. in Secret. Brev.

quantum cum Domino possumus, consulamus, et, quae eorum commodis officere dignoscuntur, e medio tollamus.

§ 1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum regiminis civitatis nostrae Bononiensis nobis nuper expositum fuit, officium grasciae seu annonae in praedictâ civitate ab immemorabili tempore per antianos et tribunos plebis eiusdem civitatis (qui magistratus a summis Pontificibus praedecessoribus nostris instituti existunt¹, et ex civibus nobiles, iurisconsultis, et rerum ad dictum officium spectantium peritis constat) exerceri solitum fuerit, successivis vero temporibus aliud eiusdem grasciae in praedictâ civitate officium a personis per legatos seu vicelegatos dictae civitatis pro tempore existentes deputatis exerceri solitum magno cum incolarum ipsius civitatis eiusque territorii detrimento erectum fuerit, et licet tale officium, per legatos seu vicelegatos huiusmodi institutum seu introductum, aliâs per felicitis recordationis Gregorium XIII, Paulum V, et Gregorium XV, Romanos Pontifices etiam praedecessores nostros, extinctum fuerit, nihilominus per legatos seu vicelegatos huiusmodi denuo institutum et introductum existat, et a ministro per eos vel eorum alterum deputato non sine gravibus abusibus et praedictorum incolarum damnis exerceatur:

§ 2. Hinc est quod nos, praemissis opportunum remedium adhibere, regimenque praedictum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore cen-

¹ Aptius lege *institutus existit* (R. T.).

^{Motivum huius Constitutionis.}

^{Supprimatur officium grasciae civitatis Bononiensis.}

sentēs, supplicationibus eiusdem regiminis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, officium grasciae huiusmodi per legatos seu vicelegatos dictae civitatis contra praedictorum praedecessorum nostrorum extinctionem et suppressionem de novo erectum seu introductum, illiusque nomen, essentiam et tribunal, ac cuiuscumque personae deputationem per dilectum filium nostrum et Sedis Apostolicae in praedicta civitate de latere legatum seu eius vicelegatum ad exercendum officium huiusmodi quomodolibet factam, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo supprimimus, extinguimus, abolemus et respective cassamus, revocamus et annullamus, ac eisdem modernis et pro tempore existentibus legato et vicelegato, ne de cetero tale officium suscitare, seu de novo instituere, vel quemquam ad illud exercendum deputare quovis praetextu, causa, vel occasione audeant seu praesumant, districte prohibemus, salvo remanente eiusdem grasciae officio eiusque administratione et exercitio penes antianos et tribunos praedictos in omnibus et per omnia, prout antequam legati seu vicelegati dictae civitatis in illo sese ut praemittitur ingererent, existebant¹.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam dictae civitatis et alios de latere legatos, eorumque vicelegatos, ceterosque quacumque auctoritate fungentes, nunc et pro tempore existentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane

¹ Aptius legerem *existebat* (R. T.).

quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Non obstantibus quibusvis facultatibus legatis et vicelegatis dictae civitatis quavis auctoritate concessis et quomodolibet competentibus, vel per illos praetensis, necnon quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam, quatenus opus sit, nostram et cancellariae apostolicae regulam de non tollendo iure quaesito, ac quibuscumque, etiam iuramento, confirmatione apostolicam, vel quavis firmitate aliam roboratis, statutis et consuetudinibus, stylis et usibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII iulii MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 8 iulii 1645, pontif. anno I

XXXIII.

Confirmatio privilegiorum rectoris et collegialium collegii nationis Germanicae civitatis Bononiensis¹.

Dilectis filiis rectori et collegialibus collegii nationis Germanicae civitatis nostrae Bononiensis,

Innocentius Papa X.

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Constantis vestrae fidei et devotio-
nis erga nos et Apostolicam Sedem meritis

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Contrariis derogat.

Confirmantur privilegia quaecumque colle-

gii Germanici civitatis Bononiensis.

inducimur, ut votis vestris quantum cum Domino possumus libenter annuamus, ac vos favoribus et gratis prosequamur opportunis. Supplicationibus itaque vestro nomine nobis humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia vobis et collegio vestro per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa et approbata, quatenus sint in usu, et non sint revocata aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis¹ contrariantur, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Archiepiscopo Bononiensi eiusque vicario exequutio committitur.

§ 2. Quocirca venerabili fratri archiepiscopo Bononiensi, seu dilecto filio eius vicario in spiritualibus generali, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipse, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra fuerit requisitus, solemniter publicans, vobisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostram vos privilegiis huiusmodi pacifice frui et gaudere, non permittens vos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

Derogatio contrariarum.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac civitatis et ducatus Bononiensis, etiam iuramento, confirmatione apostolicam, vel quavis firmitate aliam roboratis, statutis et consuetudinibus, legibus, usibus, stylis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis;

¹ Aptius adderetur *non* (R. T.).

quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIV iulii MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 24 iulii 1645, pontif. anno I.

XXXIV.

Subsidium centum millium scutorum auri super fructibus ecclesiasticis Republicae Venetae¹.

Innocentius Papa X.
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Etsi² pro cura nostri pastoralis officii, divina disponente providentia nobis meritis licet imparibus iniuncti, nihil magis cordi sit, quam personas ecclesiasticas ab extraordinariis oneribus immunes semper conservare, idque, nisi summa necessitas cogat, re ipsam praestare animo nostro statuerimus; nihilominus, sicut iam omnibus notum esse debet, cum Turcarum tyrannus nuper nefarium bellum ingenti apparatu maximisque viribus tam terram quam mari dilectis filiis nobilibus viris duci et dominio Venetiarum intulerit, ut insulam Cretae aliaque ditionis Venetae loca expugnet atque occupet, et propterea ipsi dux et dominium maiores quam unquam antea tam maritimas quam terrestres copias, ut se suaque tueantur, parare et instruere, ac proinde ingentes impensas facere modo compellantur:

§ 2. Nos, considerantes non minus clericorum quam laicorum interesse, ut ea, quae ad defensionem huiusmodi neces-

Motiva.

Subsidium imponitur de fructibus ecclesiasticis.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Deest verbum *nobis* (R. T.).

Exemptio a
solvendo sub-
sidio.

saria sunt, studiosissime comparentur quo christiani nominis¹ hostes infensissimi a christifidelium cervicibus, adiuvante Domino, repellantur, cogimur de universi cleri domini Veneti facultatibus in hoc gravissimo periculosissimoque casu fiduciam sumere, sperantes, quod illi hoc onus urgentissimam necessitate et iustissimam de causam a nobis sibi impositum aequo animo ferre non recusabunt. Motu itaque proprio, et ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, unum subsidium centum millium scutorum auri super omnibus et singulis fructibus, redditibus et proventibus secundum verum annum valorem praesentis anni quarumcumque cathedralium, etiam metropolitanarum et patriarchalium, atque aliarum ecclesiarum ac monasteriorum, prioratum et beneficiorum ecclesiasticorum, secularium quorumcumque, ac hospitalium, et quorumvis ordinum et militiarum (non tamen sancti Ioannis Hierosolymitani, quorum fratres pro munienda et defendenda adversus improbos eorumdem Turcarum conatus insulam Melitanam gravissimos sumptus subire et magnum aes alienum contrahere oportuit) regularium, cum cura et sine cura, in dicto dominio existentium, a venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, et episcopis dilectis filiis electis, administratoribus, commendatariis, abbatibus, prioribus, praepositis, praelatis, capitulis, conventibus, ceterisque personis ecclesiasticis secularibus et regularibus quibuscumque, tam non exemptis, quam quomodolibet exemptis, et quantumvis privilegiatis, etiam sacrae Romanae Ecclesiae cardinalibus, necnon sancti Benedicti, sancti Augustini, Cisterciensium, Cluniacensium, Praemonstratensium, Carthusiensium, Camaldulensium, Montis Oli-

¹ Male edit. Main. legit nomine (R. T.).

veti, Vallis Umbrosae, Cruciferorum, monachorum, Eremitarum sancti Hieronymi, et quorumcumque aliorum Ordinum, necnon Cassinensis, alias sanctae Iustinae, sancti Salvatoris et Lateranensis aliarumque congregationum, tam virorum quam mulierum, etiam Mendicantium ex privilegio et alias bona immobilia seu certos redditus quoquo modo ecclesiasticos habentium in dominio praedicto, ecclesias, monasteria et alia beneficia ecclesiastica obtinentibus, et fructus ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum huiusmodi, necnon pensiones annuas quantumcumque exemptas, et sub quibusvis obligationibus etiam in forma camerae apostolicae, etiam iuramento, et cum susceptione censurarum, et de non contraveniendo, ac fortasse etiam de non impetrando gratias nostras contra eos, et concessis non utendo, vallatis, et forsitan aliis etiam efficacioribus cautelis et decretis ac clausulis, super eisdem fructibus et pensionibus etiam medio cedularum banchi seu in forma depositi habentibus, et intra praesentem annum habituris, cuiuscumque praeeminentiae, status, gradus, conditionis et ordinis et religionis vel militiae existant (quibus aut quorum aliquibus ulla privilegia, exemptiones, aut indulta sub quacumque verborum forma et expressione concessa quoad hoc nullatenus suffragari posse volumus; fratribus ac personis dicti hospitalis Hierosolymitani in totum et omnino, ceteris vero hospitalibus hospitalitatem actu servantibus pro ea quantitate tantum, quam in servanda ipsa hospitalitate exponunt, dumtaxat exceptis, et dummodo a personis Ordinum Mendicantium non nisi medietas eius partis, quae ratione subsidii huiusmodi ab eis solvenda esset, solum exigatur) proportionabiliter et aequaliter iuxta verum valorem praedictum inter praedictas personas ecclesiasticas secundum aequalem et discretam partiti-

nem, quam ad nos quamprimum transmitti mandamus, per venerabiles fratres Angelum episcopum Ariminensem nuncium nostrum ac Ioannem patriarcham Venetiarum distribuendum, ac in locis et terminis modisque et formis per ipsos Angelum episcopum et nuncium, ac patriarcham, quos collectores generales subsidii huiusmodi harum serie constituimus et deputamus, statuendis, ordinandis et declarandis, omnino de praesenti anno persolvendum, ac per eos et eorum subcollectores, qui sint personae ecclesiasticae, ad hoc ab ipsis deputandos percipiendum, exigendum et levandum, ac duci et dominio praedictis cum effectu consignandum, ut illud in expensas necessarias contra dictos Turcas, et non alios usus, expendere valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, imponimus, impositumque¹ fore et esse decernimus et declaramus; necnon eisdem collectoribus generalibus et ab eis deputandis subcollectoribus huiusmodi a patriarchis, archiepiscopis, episcopis, electis, administratoribus, abbatibus, commendatariis, prioribus, praepositis, praepositis, praelatis, capitulis, conventibus et aliis personis ecclesiasticis praedictis, praeterquam ut supra exceptis, ratam dicti subsidii eos et eorum quemlibet ut praefertur tangentem petendi, exigendi et colligendi, eisque et eorum singulis, ut illam modo praemisso solvant, per poenas, quoad patriarchas, archiepiscopos et episcopos, interdicti et suspensionis ingressus ecclesiae, quoad alios vero, privationis beneficiorum ecclesiasticorum per eos quomodolibet obtentorum, et alias, de quibus illis videbitur, etiam pecuniarias, ac demum per sententiam excommunicationis, aliasque censuras ecclesiasticas, ceteraque opportuna iuris et facti remedia,

Ratam non solventibus poenae infligantur.

¹ Male edit. Main. legit impositamque (R. T.).

mandandi et percipiendi¹; contradictores quoslibet et rebelles, et suam subsidii partem solvere recusantes seu differentes, et ne illa solvatur persuadentes directe vel indirecte, per poenas, censuras et remedia huiusmodi, appellatione postposita, compescendi; brachii quoque secularis auxilium, si opus fuerit, ad hoc invocandi; solventes de solutis quietandi et liberandi, a censuris et poenis, quas praemissorum occasione quomodolibet incurrerint, absolvendi, et generaliter omnia et singula in praemissis et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna, etiamsi mandatum exigent magis speciale quam praesentibus sit expressum, faciendi, gerendi, ordinandi, mandandi et exequendi, plenam et liberam, auctoritate apostolica et tenore praedictis, facultatem concedimus et potestatem.

§ 3. Volentes, quod expensae, quae circa exactionem subsidii huiusmodi forsitan faciendae fuerint, in centum millibus scutis praedictis minime computari debeant, sed dictae personae ecclesiasticae expensas ipsas, ultra ratam partem quam ratione eiusdem subsidii solvere debebunt, etiam persolvere teneantur.

§ 4. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in conciliis universalibus editis, nec non ecclesiarum, monasteriorum, prioratum, ordinum, congregationum et militiarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus et immunitatibus, etiam in corpore iuris clausis, ac litteris apostolicis ecclesiis, monasteriis, prioratibus, praepositis, praelatis, capitulis, conventibus, ordinibus, congregationibus et militiis

Expensae pro exactione subsidii non sunt computandae in ipso subsidio.

Contrariis derogatur.

¹ Potius lege praecipendi (R. T.).

aliisque praedictis, in genere vel in specie, sub quacumque formâ et verborum expressione, etiam a nobis et Sede Apostolicâ etiam consistorialiter et motu simili et aliâ quovis modo emanatis et concessis et etiam iteratis vicibus confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, et in eis caveatur expresse quod per huiusmodi clausulas generales eis nullatenus derogetur nec derogatum esse censeatur nisi sub certis modo et formâ in eis expressis, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis, ac modum et formam ad id servandos pro individuo servatis habentes, ad praemissorum effectum dumtaxat, illis aliâ in suo robore permansuris, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque;

§ 5. Aut si patriarchis, archiepiscopis, episcopis, electis, administratoribus, abbatibus, commendatariis, ceterisque praedictis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab Apostolicâ sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 6. Volumus autem, quod, iuxta ordinationem in concilio Viennensi super hoc editam, calices, libri et alia ornamenta ecclesiarum, monasteriorum, prioratuum et aliorum beneficiorum et piorum locorum sub praesentibus comprehensorum, divino cultui dedicata, causâ pignoris, vel aliâ occasione solutionis subsidii huiusmodi nullatenus capiantur, distrahantur,

vel occupentur; quodque praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius ex dictis collectoribus generalibus vel alterius praelati ecclesiastici munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III augusti MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 3 augusti 1645, pontif. anno I.

XXXV.

Commissio inquisitori Melitano ut det licentiam magno magistro hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani imponendi gabellam centum millium scutorum auri super comestibilibus et aliis rebus pro manutenendis munitis ipsius insulae¹.

Dilecto filio magistro Ioanni Baptistae Gario Pannellino, in utraq; signaturâ nostrâ referendario, in insulâ Melitanâ adversus haeticam pravitatem inquisitori a Sede Apostolicâ deputato,

Innocentius Papa X.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii magistri hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani nobis expositum fuit, quod, cum insula Melitana sit firmissimum reipublicae christianae, praesertim totius Italiae adversus infidelium irruptiones, propugnaculum, a personis in arte muniendi peritis pro securitate istorum populorum ac defensione oppidorum Vallettae, Victoriosae et Sengleae, a quorum singulo, eorumque manutenzione, eorum tutio dependet, nedum conveniens, sed etiam necessarium

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

existimatur, munimenta Florianâ nuncupata, quae a fronte dicti oppidi Vallettae existunt, perficere, ut hostis procul ab illo arceatur, ac incoeptas fortificationes seu munimenta ad collem S. Margaritae, qui oppidis Victoriosae et Sengleae ac portui toti imminet, ita ut nulla navis in eo secure degere possit, producere, ac in promontorio de Ursis nuncupato in faucibus dicti portus existente, ut ingressus succursibus ab extra tuto pateat, propugnaculum extruere, ne hostis in eodem colle se muniens, prout facile posset, ingressum huiusmodi impediatur.

Aliud motum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praemissa pro defensione praedictorum oppidorum summe necessaria existant, hospitalis vero praedicti facultates exhaustae illudque acre alieno gravatum existant ob suorum reddituum ordinariorum imminutionem occasione bellorum inter principes christianos vententium, ac ob expensas tam ordinarias quam factas in extruendis novis munitis et in providendâ dictâ insulâ rebus ad bellum necessariis victualibusque et militibus contra Turcas, qui classe potentissimâ insulae praedictae obsidionem minabantur; ideoque dictus magnus magister opera praedicta executioni demandare non possit, cum ad illa centum et quinquaginta scutorum millia sint necessaria, ita ut aliunde opportuno ad id auxilio indigeat, cum, licet duplicata onera super prioratuum ac baiulivatum et praepceptoriarum seu commendarum dicti hospitalis fructibus imposita fuerint, nihilominus idem hospitale ita gravatum existat, ut etiam in futurum sustinendis continuis et ordinariis expensis inhabile sit redditum:

§ 3. Nobis propterea dictus magnus magister humiliter supplicari fecit, ut de aliquo opportunae subventionis auxilio in

¹ Supple *extraordinarias* (R. T.).

praemissis providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 4. Nos igitur, provide considerantes quantum universae Reipublicae Christianae intersit insulam praedictam adversus Turcarum impetus probe munitam reddi, dictumque magnum magistrum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac salvis et in suo robore remanentibus quibusvis aliis impositionibus super quibusvis rebus in eadem insulâ hactenus impositis, tibi facultatem concedendi praedicto magno magistro licentiam imponendi super tritico, granis, leguminibus, fructibus, vino, carne, piscibus, oleo, olivis et aliis quibuscumque rebus comestibilibus, et aliis rebus quae pro usu humano consumuntur, tam collectis et colligendis in praedictâ insulâ, emendis tamen et vendendis, quam in eadem insulâ ingressuris, seu ex eâ extrahendis, unam gabellam, arbitrio tuo, pro summâ tamen centum millium scutorum auri in totum dumtaxat et ad triennium dumtaxat duraturam, et, quatenus tantundem sit necessarium, in praedicta munitionum opera et non in alios usus integre convertendi, super quo conscientiam tam magni magistri et aliorum quam tuam oneramus, illamque a quibusvis personis laicis et ecclesiasticis, seu secularibus, ac dicti hospitalis et cuiusvis alterius Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam Iesu, et instituti, etiam Mendicantium, utriusque sexus regularibus, hospitaliumque et aliorum locorum piorum personis, etiam quocumque immu-

Facultas imponendi gabellam super comestibilibus ad triennium.

nitatis et exemptionis vel alio quovis privilegio suffultis, etiamsi de illis specialis, specifica, individua ac de verbo ad verbum expressa mentio facienda esset, exigendi, seu exigi faciendi, auctoritate et tenore praedictis concedimus et imper-

Nullum eximitur a solutione gabellae.

§ 5. Decernentes omnes et quascumque personas praedictas ad gabellae vigore praesentium imponendae solutionem omnino teneri, easque ad id opportunis iuris et facti remediis summarie, omni appellatione, reclamazione et recursu remotis, cogi et compelli posse; praesentes vero litteras de obreptionis, vel subreptionis, aut nullitatis vitio, vel nostrae aut Sedis Apostolicae intentionis seu quocumque alio defectu notari, redargui, impugnari, in ius, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque iuris, facti, vel gratiae remedium impetrari minime posse; sicque ab omnibus censi, et per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac quaecumque dicti hospitalis tribunalia, necnon S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, dictaeque Sedis nuncios, et quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

Derogatio contrariorum.

§ 6. Non obstantibus praedictis nostris litteris, et quibusvis apostolicis, et in conciliis universalibus provincialibusque et synodalibus editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quarumvis ecclesiarum, monasteriorum, ordinum, congregationum, institutorum et locorum piorum, ac insularum praedictarum, etiam iuramento, confirma-

1 Particulam vel nos addimus (R. T.).

tione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, libertatibus et litteris apostolicis, quibusvis ecclesiis, monasteriis, ordinibus, congregationibus et institutis, locisque piis et insulis praedictis, et personis quibuslibet, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, aut alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV augusti MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 14 augusti 1645, pontif. anno I.

XXXVI.

*Confirmat statuta monasteriorum congregationis B. Mariae Virginis sub regula sancti Augustini in Tullensi et aliis dioecibus sitorum*¹.

1 Plures Summi Pontifices confirmarunt statuta monialium pro bono regimine earumdem, ut copiose habes in repertorio, verbo *Statuta*.

Innocentius Papa X, ad futuram rei memoriam.

Motivum Constitutionis.

Exponi nobis nuper fecerunt dilectae in Christo filiae matres, seu priorissae, et moniales monasteriorum congregationis B. Mariae Virginis sub regula sancti Augustini in Tullensi et aliis dioecibus sitorum, quod ipsae statuta pro felici dictae congregationis directione atque gubernio a quondam Petro Fourier illius institutore nuperrime condita, quo firmiora persistent et exactius ab omnibus observentur, apostolicae nostrae confirmationis patrocinio communiri summo-pere desiderant.

Confirmat statuta Monialium Congregationis Beatae Mariae Virginis.

§ 1. Nos igitur, easdem exponentes specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuta praedicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint et honesta, et non sint revocata, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque canonibus et Concilii Tridentini decretis ac constitutionibus apostolicis regularibusque dicti Ordinis institutis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore praesentium, sine tamen alicuius praeiudicio, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Irritus declaratur contrarius quilibet attentatus.

§ 2. Decernentes illa, necnon praesentes litteras, semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et ob-

tinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac congregationis et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Vi huius Constitutionis consultur.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVIII augusti MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 28 augusti 1645, pontif. anno I.

XXXVII.

*Confirmatio, seu innovatio Brevis Urbani VIII pro locis Terrae Sanctae, quoad eleemosynas quaerendas*¹.

Innocentius Papa X, ad futuram rei memoriam.

Salvatoris et Domini nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque apostolicae servitutis curas, in eam praecipue

Proemium.

1 Pro huiusmodi locis Terrae Sanctae, lege Const. CDLXXVI Urbani VIII, *Salvatoris*, tom. XIV, pag. 370.

pastoralis sollicitudinis vigilantia incriminamus, ut tanti et tam salubris mysterii monumenta, quae in civitate Hierusalem et locis circumvicinis sunt, conserventur, et omni, qua fieri poterit, maiori honorificentia recolantur.

Exponitur motum Constitutionis.

§ 1. Cum itaque felicitis recordationis Urbanus Papa VIII praedecessor noster, sibi alias exposito¹, quod ecclesiae et alia loca pia in civitate Hierusalem et aliis locis Terrae Sanctae existentia fere diruta erant, et quae adhuc ibi existebant monasteria aere alieno, ob impiam Turcarum, haereticorum et schismaticorum tyrannidem et pro sanctae fidei catholicae in eisdem locis conservatione contracto, admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus praedecessor patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus et singulis quorumvis Ordinum, congregationum et institutorum regularium generalibus commisit et mandavit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, adventus et quadragesimae temporibus, tam per verbi Dei praedicatorum in suis sacris concionibus, quam in actionibus et functionibus publicis, necessitates eorumdem sacrorum monumentorum populo proponi et commendari curarent et facerent, et alias, prout in eiusdem Urbani praedecessoris in simili forma Brevis die III february anni MDCXXXIV desuper expeditis, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Confirmatur Brevis Urbani VIII quoad quaerendas elemosinas pro Terra Sancta.

§ 2. Cum autem, sicut nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Andreae de Arco eiusdem Terrae Sanctae pro Italia et aliis locis Europae subsuperiore cismontanae familiae ac Bernardi de Castiglio pro Hispanica commissariorum Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci

¹ Syntaxis manet inabsoluta; legendum foret: *Urbano Papae VIII praedecessori nostro alias expositum fuisse* (R. T.).

de Observantia nuncupatorum professorum expositum fuit, ipsi, quo praefatae Urbani praedecessoris litterae exactius observentur, illas per nos confirmari et innovari desiderant: nos, eorumdem sacrorum monumentorum conservationi et manutentioni consulere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotio Propagandae Fidei praepositorum consilio, praedictas Urbani praedecessoris huiusmodi litteras, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illasque innovamus et observari mandamus, salva semper auctoritate congregationis dictorum cardinalium.

Sine praedictio tamen auctoritatis de Propaganda Fide.

§ 3. Volumus autem, ut patriarchae, archiepiscopi et episcopi praedicti in relatione status suarum ecclesiarum, quando visitabunt limina apostolorum faciendam, referant, se praedictis Urbani praedecessoris et praesentibus nostris litteris paruisse; contrariis non obstantibus quibuscumque.

Consultatur executioni huius Brevis.

§ 4. Volumus insuper, quod earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptorum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIX septembris MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 19 septembris 1645, pontif. anno I.

XXXVIII.

Deputatio eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis Odescalchi in protectorem fratrum Ordinis S. Hieronymi congregationis Fesulanae¹.

¹ Quis fuerit promotor huius congregationis, et quinam Summi Pontifices eorum regularem vi-

Dilecto filio nostro Benedicto, S. R. E. diacono cardinali Odescalcho nuncupato,

Innocentius Papa X.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

§ 1. Cum, per obitum bonae memoriae Alexandri S. R. E. cardinalis Caesarini nuncupati, fratrum Ordinis sancti Hieronymi congregationis Fesulanae dum viveret apud Sedem Apostolicam protectoris, congregatio praedicta protectore destituta remanserit: nos, eidem congregationi de idoneo protectore providere volentes, ac de tuae circumspectionis singulari prudentia, doctrina, integritate et religionis zelo plurimum in Domino confisi, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, te, ex cuius protectione ob tuas eximias virtutes congregationem huiusmodi plurimum commodi et ornamenti suscepturam esse confidimus, praedictae congregationis illiusque monasteriorum et fratrum quorumcumque apud nos et Sedem Apostolicam protectorem, cum omnibus honoribus et oneribus solitis et consuetis, ad tui vitam, auctoritate apostolica, tenore praesentium, facimus et deputamus.

Iniungit praefato cardinali protectionem de qua in rubrica.

§ 2. Volumus autem, ut congregationem praedictam foveas et protegas, ac tibi in virtute sanctae obedientiae mandamus, ut superiorum dictae congregationis auctoritatem, quantum fieri poterit, conservare cures, ac propterea ipsis superioribus regimen et gubernium subditorum penitus relinquant, nec in negotiis eorumdem fratrum te immisceas, nisi ab ipsis superioribus requisitus fueris ut in iisdem negotiis auctoritatem tuam interponas, et tunc, si omnino necessarium fore

tam approbaverint, habes ex Gregor. XII, Constitut. IV, *Sacrum nonnullorum*, tom. IV, pagina 653, et alibi, quod indicatur tibi in rerum repertorio.

cogoveris ut eandem auctoritatem tuam in iisdem negotiis exerceas, tunc id facere possis, sed, quoad potueris, per te ipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in iisdem negotiis seu causis, loco notarii, aliquo ex fratribus dictae congregationis.

§ 3. Mandantes propterea dilectis filiis generali et aliis superioribus, necnon universis fratribus et personis quibuscumque dictae congregationis, in virtute sanctae obedientiae, ut te in eorum protectorem iuxta tenorem praesentium recipientes ea qua debent reverentiam prosequantur; contrariis non obstantibus quibuscumque. Ceterum te in Domino hortamur, ut huiusmodi protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum bonorum operum retributorem aeternum praemium, a nobis condignam laudem, valeas promereri.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XX septembris MDCXLV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 20 septembris 1645, pontif. anno I.

XXXIX.

Confirmat nonnullos articulos constitutionibus reformationis Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo inserendos².

Innocentius Papa X,
ad perpetuam rei memoriam.

Universalis ecclesiae regimini per ineffabilem divinae sapientiae abundantiam, meritis licet insufficientibus, praepositi, inter multiplices pastoralis officii curas, illam peculiari sollicitudine libenter amplectimur, quam³ regularis disciplina in quibusvis religiosorum virorum Ordinibus in eadem ecclesia pie institutis sarta tecta conservetur, et, ubi aliquatenus ab

Mandat superioribus praedictae Congregationis ut protectorem recipiant.

Prooemium.

¹ Oporteret legere anno II (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

³ Potius lege qua (R. T.).

antiquo vigore deflexa, ut ad pristinam laudatamque vivendi rationem reducatur; ac, quae propterea provide statuta fuerunt, ut perpetuo firma subsistant et inviolabiliter observentur, apostolicae confirmationis robore communimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane pro parte dilecti filii Leonis Bonfilii prioris generalis fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo nobis nuper expositum fuit, quod (cum nonnullis ab hinc annis in dicto Ordine reformatio et exacta strictiorque vitae communis observantia, ad sacrorum canonum et Concilii Tridentini praescriptum, sub regulam dicti Ordinis, a sancto Alberto patriarcha Hierosolymitano ante concilium Lateranense sub felicis recordationis Innocentio Papa III praedecessore nostro celebratum traditam, et postea per recordandae memoriae Innocentium IV, Eugenium etiam IV, Pium II, et Sixtum item IV, Romanos Pontifices etiam praedecessores nostros, correctam et moderatam, feliciter coepta fuerit), ad dictam reformationem conservandam, propagandam et augendam, per generale dicti Ordinis capitulum, novissime in hac alma Urbe nostram celebratum, die IV iunii proxime praeteriti decretum fuit, de consensu etiam dilecti filii nostri Martii tituli S. Mariae Angelorum nuncupatae presbyteri cardinalis Ginetti nuncupati dicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, ut constitutiones, alias a pia memoriae Urbano Papa VIII similiter praedecessore nostro in simili forma Brevis per litteras die XVI februarii MDCXXXIX expeditas approbatae, ac additis quibusdam articulis ex variis statutis et plurimarum quoque provinciarum reformationem postulantium monitis et observationibus collectis suisque locis insertis, per dilectos filios Andream a S. Francisco Aquitaniae ac Leonem a S. Ioanne Turoniae provincia-

rum dicti Ordinis priores provinciales ad id specialiter per dictum capitulum generale deputatos¹, ut in unum volumen redactae imposterum sint constitutiones generales pro omnibus conventibus in praedicto Ordine vel iam reformatis vel deinceps reformandis. Quorum quidem articulorum, praedictis constitutionibus, ab eodem Urbano praedecessore de dicto anno MDCXXXIX ut praefertur approbatis, suis locis inserendorum tenor est qui sequitur, videlicet:

(*Hic sequuntur praefati articuli in constitutionibus Reformatorem Antwerpiae editis videndi fol. 287.*)

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefatus prior generalis iuxta decretum dicti capituli generalis praesertim articulis pro illorum firmitate subsistentiam et inviolabili observantiam apostolici muniminis firmitatem per nos adiciendum desideret:

§ 3. Nos, qui articulos, praefatis constitutionibus ut praemittitur inserendos, per venerabilem fratrem Hieronymum archiepiscopum Patracensem, ac dilectos filios magistros Marcum Aurelium Maraldum Brevium nostrorum secretarium et praelatum nostrum domesticum, necnon Prosperum Fagnanum et Franciscum Cherubinum auditorem, et item praelatum nostrum domesticum, in utraque signaturam nostram referendarios (auditis pluribus nonnullis fratribus provinciarum Turoniae et Aquitaniae praefatarum ac Narbonae dicti Ordinis, qui se opposuerunt) diligenter examinari iussimus, pium totius dicti capituli generalis zelum pro regularis disciplinae observantiam plurimum in Domino commendantes, ac dictum Leonem priorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et

¹ Videtur deesse verbum *redigerentur*, aut simile (R. T.).

unum volumen redigant.

Prioris desiderium.

Motiva et rationes.

Quod articuli in constitutionibus imprimi possint concedit.

Decreti validitas et robor.

a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus tam sui quam totius capituli generalis nomine super hac¹ nobis humiliter porrectis inclinati, praesertim articulos, constitutionibus praefatis ut praemittitur inserendos, ad effectum ut suis locis accurate et fideliter inserti una cum praefatis constitutionibus imprimi possint, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et quoscumque tam iuris quam facti defectus, si qui in illis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon ab omnibus et singulis fratribus, qui dictum Ordinem in conventibus reformatis professi sunt, ac illum perpetuis futuris temporibus profitebuntur, nunc et pro tempore existentibus, praefatas constitutiones, cum articulis per praesentes approbatis, et in iis constitutionibus inserendis, perpetuo, inviolabiliter, exacte et inconcusse, sub poenis in illis comminatis, observari, ipsosque secundum illas et ad² praescriptum earum vivere debere, nec ab eis recedere, ad idque opportunis iuris et facti remediis cogi et compelli posse, ipsosque ab omnibus aliis statutis seu constitutionibus praefati Ordinis, etiam apostolicam auctoritate confirmatis, ac etiam cum iuramento acceptatis, et praesertim ab eodem Urbano praedecessore nostro per alias suas in simili forma Brevis litteras, die XVIII ianuarii anni MDCXXXVI expeditas, confir-

¹ Potius de more solito lege *hoc*, vel *hac re* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *ac pro ad* (R. T.).

matis, illarumque observantiam, perpetuo exemptos et liberos esse et fore decernimus et declaramus: iisque ad hunc effectum iuramentum de illis observandis per ipsos praestitum relaxamus.

§ 4. Decernentes praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et quibuscumque aliis dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicam, vel aliam quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini ac illius superioribus et personis et quibuslibet aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad effectum praemissorum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem,

Decretum irritans.

Derogatio contrariorum.

Decreti series exponitur.

Enumerat priores, qui dicti Ordinis Constitutiones in

sub annulo Piscatoris, die xx septembris MDCXLV, pontificatus nostri anno 1°.
Dat. die 20 septembris 1645, pontif. an. 1.

XL.

Quod commissarii Terrae Sanctae tenere possint unam clavem arcae eleemosynarum, et alia maneant penes syndicum pro tutiori custodia earumdem.

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Procedim.

Cum, sicut dilecti filii commissarii locorum Terrae Sanctae nobis nuper exponi fecerunt, superioribus annis in aliquibus Italiae civitatibus et novissime in oppido Matrili Toletanae dioecesis venerit, ut certae eleemosynae in multorum scutorum millibus consistentes, per pias personas erogatae locis Terrae Sanctae huiusmodi, ob decoctionem aut alias culpam syndici apostolici, qui eleemosynis huiusmodi indifferenter in suos peculiare usus et interesse utebatur, amissae fuerint; propterea cupiant ipsi exponentes per nos statui praecipique commissariis et syndicis pro tempore locorum dictae Terrae Sanctae, ut unam arcam in domo propria cuiuslibet syndici conservandam cum duabus diversis clavibus confici faciant, quarum unam commissarius, aliam clavem praefatus syndicus penes se respective teneant, et in qua arca omnes et singulae eleemosynae locis eiusdem Terrae Sanctae erogandae intactae conserventur, ipsaque arca nusquam reseretur praeterquam occasione eleemosynarum huiusmodi ad eadem loca Terrae Sanctae praefatae transmittendarum:

Concessio
littor.

§ 1. Idcirco nos, conservationi eleemo-

1 Potius lege anno II (R. T.).

2 Quoad eleemosynas quaerendas pro locis Terrae Sanctae lege Const. CDLXVI, Salvatoris, Urbani VIII, tom. XIV, pag. 370.

synarum huiusmodi, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, eisdemque exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotio Propagandae Fidei praepositorum consilio, commissariis Terrae Sanctae, ut ipsi tutam conscientiam unam ex dictis duabus clavibus penes se retinere libere et licite possint et valeant, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus; sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus: salva semper auctoritate congregationis eorumdem cardinalium.

Decretum irritans.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

§ 3. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides adhibenda huiusmodi decreto.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXII

septembris MDCXLV, pontificatus nostri anno 1°.

Dat. die 23 septembris 1645, pontif. an. 1.

XLI.

Prohibitio extrahendi seu commodandi pignora in Monte Pauperum Nominis Dei civitatis Neapolitanae.

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

§ 1. Conservationi et manutentioni pignorum cuiuscumque qualitatis et speciei in Monte Pauperum Nominis Dei nuncupato civitatis Neapolitanae, tam cum interesse quam sine interesse ad praesens depositorum et in futurum deponendorum, quantum cum Domino possumus, benigne consulere volentes, supplicationibus dilectorum filiorum gubernatorum et protectorum ipsius Montis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cetero quisquam, quavis auctoritate et potestate fungens, pignora in dicto Monte ad praesens deposita et in futurum ut supra deponenda a dicto Monte extrahere, seu quibusvis personis vel locis piis commodare, sive ut extrahantur seu commodentur permittere, quovis praetextu et ex quacumque causa, ratione, vel occasione, audeat seu praesumat, sub excommunicationis ac restitutionis faciendae de suo proprio, in eventum amissionis alicuius rei commodatae, per contrafacientes eo ipso incurrendis poenis, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, interdicimus et prohibemus.

Derogatio contrariorum.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Copia huius decreti in loco visibili exhibenda.

§ 3. Volumus autem, quod praesentis prohibitionis copia in valvis domus dicti

1 Potius lege anno II (R. T.).

2 Ex Regest. in Secret. Brev.

Bull. Rom. — Vol. XV.

52

Montis, seu alio perspicuo loco, ubi ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVI septembris MDCXLV, pontificatus nostri anno 1°.

Dat. die 28 septembris 1645, pontif. anno 1.

XLII.

Facultas cappellanis maioribus regis Hispaniarum exercendi quaecumque iurisdictionem ecclesiasticam.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo,
Hispaniarum regi catholico,
Innocentius Papa X.

Charissime in Christo fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

Procedim.

Cum, sicut maiestatis tuae nomine nobis nuper expositum fuit, in tuis nunc et pro tempore existentibus Hispaniarum regnis multa saepe contingere possunt, in quibus pro salubri directione et animarum salute eorum qui in castris degunt et versantur, proque cognoscendis et decidendis inter eos causis et controversiis ad forum Ecclesiae pertinentibus, opera et industria unius seu plurium personarum ecclesiasticarum opus sit, propterea quod non facile ad locorum Ordinarios aut ad nos et Sedem Apostolicam recursus haberi potest: idcirco nos, eiusdem maiestatis tuae supplicationibus nobis desuper humiliter porrectis inclinati, cappellanis maioribus exercituum huiusmodi a maiestate tua pro tempore deputatis facultatem ad nostrum et Sedis Apostolicae beneplacitum tribuimus, quoad bella prae-

Cappellanus maioribus quaecumque iurisdictione ecclesiastica conceditur.

1 Aliud simile extat sub eadem data pro banco domus Annunciationis Beatae Mariae eiusdem civitatis.

2 Potius lege anno II (R. T.).

3 Ex Regest. in Secret. Brev.

sentia in dictis regnis duraverint, per se, vel alium, seu alios sacerdotes probos et idoneos ac praevis diligenti examine approbatos ab eis respective subdelegandos, omnem et quancumque iurisdictionem ecclesiasticam in eos, qui ibi pro sacramentis ecclesiasticis militibus ministrandis pro tempore erunt, qui tamen in propria diocesi, sub qua illorum Ordinarii iurisdictionem suam ordinariam in eos exercere possent, non sint, sive clerici etiam presbyteri seculares, seu quorumvis etiam Mendicantium Ordinum regulares fuerint, exercendi, perinde ac si quoad clericos seculares eorum veri praesules et pastores, quoad regulares vero illorum superiores generales essent, omnesque causas ecclesiasticas, profanas, civiles, criminales, mixtas, inter seu contra praedictas aut quascumque alias personas in dictis exercitiis commorantes, ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, etiam summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola veritate inspecta, audiendi et sine debito terminandi, contra inobedientes quoslibet censuras et poenas ecclesiasticas etiam saepius aggravandi, auxiliumque brachii secularis invocandi;

§ 2. Praeterea eisdem cappellanis, ac presbyteris idoneis ab eorum Ordinariis approbandis, confessiones quorumcumque dictorum exercituum et illorum utriusque sexus personarum audiendi, illasque a quibusvis excessibus et delictis quantumcumque gravibus et enormibus, ac etiam in casibus nobis et dictae Sedi specialiter reservatis, et ex contentis in litteris in die Coenae Domini legi solitis, haereticis, lesae maiestatis, conspirationis in personam vel Statum Romani Pontificis, delationis armorum et aliorum prohibitorum ad partes infidelium, falsificationis

1 Subintellige, ut supra, facultatem tribuimus (R. T.).

litterarum ac supplicationum apostolicarum, iniectionis manuum violentarum in clericos seu praelatos Ecclesiae, clausurae monasteriorum sanctimonialium ac iurisdictionis seu libertatis ecclesiasticae violationis exceptis, necnon a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis propter praemissa per eos quomodolibet incursis, si id humiliter petierint, in reservatis videlicet, semel in vita et in mortis articulo, in aliis vero casibus dictae Sedi non reservatis, quoties opportunum fuerit, iniuncta inde eis pro modo culpae poenitentia salutari, in foro conscientiae tantum absolvendi (ita tamen ut in casibus, in quibus satisfactio foret necessaria, ea per se ipsos, vel, eis impeditis, per haeredes aut alios fieri debeat), necnon ecclesias et cappellas ac coemeteria et oratoria quomodolibet polluta in illis partibus, in quibus ipsi exercitus consederint, et per quoscumque idoneos ad id specialiter deputandos, sacerdotes in dignitate ecclesiastica constitutos, aqua tamen prius per aliquem catholicum antistitem ut moris est benedicta, reconciliandi, ceteraque faciendi et exequendi in praemissis necessaria et quomodolibet opportuna.

§ 3. Non obstantibus apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon Ordinum, quorum personae huiusmodi professae fuerint, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, Ordinibus praedictis vel eorum superioribus aut singularibus personis quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat

Derogatio contrariorum.

Et contra inobedientes possint poenas ecclesiasticas infligere.

Conceditur eisdem facultas audiendi confessiones exercituum, absolvendi quoque enormi peccato licet reservato Sanctae Sedi.

specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi septembris MDCXLV, pontificatus nostri anno 1°.

Dat. die 26 septembris 1645, pontif. anno 1.

XLIII.

Impositio perpetui silentii super controversiis pendentibus pro abbatiâ generali Ordinis S. Antonii Viennensis et illarum compositione¹.

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Proemium.

Salvatoris et Domini Nostri Iesu Christi, qui charitas est et Deus Patris², vices, meritis licet imparibus, gerentes in terris, apostolicae auctoritatis nostrae partes in hoc libenter interponimus, ut inter christifideles praesertim quomodolibet Altissimo sub suavi eiusdem religionis iugo famulantes, subductis controversiarum anfractibus, sincera animarum concordia vigeat, et fraternae charitatis fervor exaestuât, ipsique, dissidiorum fomentis penitus extinctis, in pacis et tranquillitatis amoenitate quietius reddant Deo vota sua.

§ 1. Volentes itaque controversias a pluribus agnis inter dilectos filios Franciscum Marcherium et ei adhaerentes ex una, et alios religiosos Ordinis sancti Antonii Viennensis ex altera partibus, super abbatiâ generali eiusdem Ordinis vertentes, penitus extinguere, damnaque et incommoda, quae ex diuturnitate litis huiusmodi hucusque provenerunt et ex ulteriore illius protractione proventura timentur, evitari, audita relatione et voto particularis con-

1 Iterum lege anno II (R. T.).

2 Ex Regest. in Secret. Brev.

3 Lege potius *Filius Patris*; vel, mutata interpunctione, *qui charitas est et Deus, Patris vices* (R. T.).

gregationis nonnullorum dilectorum filiorum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium et Romanae curiae praefectorum ad hoc negotium discutiendum et examinandum specialiter a nobis deputatae, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, pro bono pacis et beneficio dicti Ordinis, controversias et lites super abbatiâ generali huiusmodi hactenus motas, ac coram praedicta congregatione et quibusvis aliis tribunalibus et iudicibus indecisas pendentes, ab illis in statu et terminis in quibus reperiuntur ad nos harum serie avocamus, ac illas penitus et omnino supprimimus, extinguimus et abolemus.

§ 2. Necnon utrique¹ parti desuper, tam in petitorio quam in possessorio, perpetuum silentium imponimus, ipsisque et eorum cuilibet super praemissis perpetuos claudimus; totumque² negotium huiusmodi eo quo sequitur modo componimus, videlicet:

§ 3. Praedicto Francisco Marcherio permittimus, ut abbatis titulo, non tamen generalis, et ad honorem dumtaxat, impostorum perpetuo utatur:

§ 3. Pro ipsis vero Francisci alimentis et congrua sustentatione eidem de annua pensione scutorum octingentorum monetae romanae in Urbe persolvenda eius vita durante responderi; quo vero ad socios, videlicet dilectos etiam filios Fabianum de Lastic, Lucam du Mas, Antonium Callumeum, et Ioannem Menin, qui cum eo Romam venerunt, et ibidem extra claustra degunt, eosdem recipi intra monasteria seu domos regulares praedicti Ordinis, ac ibidem per superiores et alios ad quos spectabit benevole tractari; quatenus autem, re mature discussa, congregatio praedicta satius duxerit, pro maiori

1 Edit. Main. legit *utriusque* (R. T.).

2 Male edit. Main. legit *lutumque* (R. T.).

De hac resolutione utriusque parti imponitur.

Solumque titulum abbatis, non vero generalis, concedit dimisso.

Providet pro sustentatione et victu dictorum monachorum.

eiusdem Ordinis quiete aut alio rationabili respectu, ut ad claustra praedicta non redeant, tunc per eandem congregationem illis aliquo modo decenter et opportune provideri, necnon in tali casu alimenta subministrari ad rationem centum scutorum annuorum eiusdem monetae romanae pro quolibet ipsorum, donec vixerit, vel intra claustra receptus et alimentatus non fuerit;

Tria millia monetae romanae scuta Francisco Marcherio pro sumptibus et debitis contractis solvi iubeat.

§ 4. Praeterea (attentis ex unâ parte plurimis sumptibus et expensis per praedictum Franciscum Marcherium et socios post egressum e monasterio Viennensi, tam occasione litis, quam alimentorum ac etiam concordiae diu multumque agitatae, factis, ac aere alieno et debitis propterea contractis, ex alterâ vero parte diversis pecuniarum summis dicto Francisco Marcherio et sociis in pluribus vicibus ac variis temporibus per adversarios solutis, necnon aliis pecuniis et bonis mobilibus per eundem Franciscum Marcherium, et respective per socios, tam in Gallia quam Romae ex monasteriis sancti Antonii Viennensis et de Urbe post litem motam habitis et receptis, ac in sui usum conversis, vel aliâs distractis) eidem Francisco Marcherio et sociis scuta tres millia praedictae monetae romanae pro unâ vice dumtaxat solvi, et tam huiusmodi solutionem quam annuas praestations antedictas per mensam abbatialem sancti Antonii Viennensis fieri mandamus.

Eidem Marcherio et sociis restituitur actio nem pro solutione in quaecumque monasteria.

§ 5. Pro faciliiori vero illarum exactioe dictis Francisco Marcherio et sociis actionem nedum contra bona mensae praedictae, sed etiam quorumcumque aliorum monasteriorum eiusdem Ordinis ubicumque existentium concedimus, reservatâ tamen facultate aliis monasteriis huiusmodi se revalendi et indemnizandi contra bona dicti monasterii et abbatiae sancti Antonii Viennensis. Quantum vero attinet ad expensas in huiusmodi causâ hinc inde

factas, utramque partem ab earum refectione absolvimus et liberamus.

§ 6. Ac demum religiosos conventuales sancti Antonii Viennensis, postquam praesentes nostras litteras acceptaverint, ac pecunias dicto Francisco Marcherio et sociis, ut praefertur, decretas persolverint, aut in sacro Monte Pietatis de Urbe eis solvendas deposuerint, ad electionem novi abbatis generalis, servatis servandis, procedere posse, ac easdem praesentes litteras validas firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari ac definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus et declaramus.

Quod monachi possint factâ solutione novum abbatem generalem eligere.

Decretum irritans.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ de non tollendo iure quaesito, et quibusvis aliis apostolicis, necnon in¹ universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, Ordinisque et monasteriorum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, spe-

Contrariis derogat.

¹ Praeposit. in nos addimus (R. T.).

cialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XI octobris MDCXLV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 11 octobris 1645, pontif. anno II.

XLIV.

Quod nullus monachus congregationis Cassinensis in decanum eligi possit, nisi prius in sacrâ theologiâ vel sacris canonibus consuetos cursus sine interruptione peregerit¹.

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Motiva.

Cum, sicut dilectus filius procurator generalis congregationis Cassinensis Ordinis sancti Benedicti nobis nuper exponi fecit, a capitularibus proxime praeteriti capituli generalis eiusdem congregationis, quo illius monachi studio ferventius incumbant, et ad bonarum litterarum cognitionem impensius excitentur, factum fuerit decretum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum capituli.

« Nullus deinceps in decanum eligi possit, nisi prius in sacrâ theologiâ vel sacris canonibus consuetos cursus sine interruptione peregerit, earumque facultatum publicas conclusiones laudabiliter sustinuerit, habitâ de his omnibus in scriptis ac iuramento firmatâ ab iis lectoribus et praelatis, apud quos praedictis facultatibus insudaverit, attestazione a capitulo generali approbandâ; theologiae vero cursus nonnisi per integrum septennium, computato triennali cursu philosophiae, adimpleri possit; sacrorum etiam canonum per quadriennium. Huius tamen decreti obligatione non teneantur, nisi qui

¹ De istorum monachorum congregatione, vide Const. CDXXXVI (al. 404), *Sancta Mater*, tom. XIV, pag. 284.

nondum sexennium in congregatione impleverint. Qui vero religionis ordine proveciores fuerint, studio moralis saltem theologiae incumbere debeant, nisi supra dictos cursus et ipsi peregerint, aliâs in decanos eligi nequeant. Datum in monasterio S. Petri de Perusia, xv maii MDCXLV.

D. GREGORIUS ab Aretio, *cancell.* »;

§ 1. Quo vero decretum praesertim firmius subsistat et exactius observetur, idem procurator generalis dictae congregationis nomine illud per nos confirmari summopere desideret: nos, eundem procuratorem generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Petitio procuratoris generalis pro decreti validitate.

§ 2. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab omnibus et singulis ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter et inconcusse observari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

Adversa referuntur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac eiusdem congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis aliâ firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Decreto huic fides servanda.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae alicuius in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII novembris MDCXLV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 7 novembris 1645, pontif. anno II.

XLV.

Manilanae universitatis S. Thomae fundatio.

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Exordium

In supereminenti Apostolicae Sedis speculâ, meritis licet imparibus, disponente Domino constituti, et intra mentis nostrae arcana revolventes quantum ex litterarum studiis catholica fides augeatur, divini numinis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac iustitia colatur, ad ea, propter quae litterarum studia huiusmodi ubilibet excitentur et humiles personae eis incumbere desiderantes id efficere possint, li-

benter intendimus, et in eis nostrae sollicitudinis partes propensius impertimur, prout pia christifidelium, praesertim regali dignitate fulgentium, vota exposcunt, nosque, locorum qualitate pensata, in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut nomine carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholicici nobis nuper expositum fuit, in civitate Manilanâ in insulis Philippinis Indiarum occidentalium unum sub denominatione sancti Thomae collegium Ordinis fratrum sancti Domini existat, in quo triginta alumni seculares educantur, et grammatica, rhetorica, logica, philosophia ac theologia scholastica et moralis docentur seu leguntur, magnâ cum incolarum illarum partium utilitate; civitas vero Manilana plusquam tribus leucarum millibus a vicinioribus studiorum generalium universitatibus nempe Limanâ et Mexicanâ distet; et propterea idem Philippus rex in collegio praedicto academiam per nos erigi et institui summopere desideret:

§ 2. Nobis idcirco eiusdem Philippi regis nomine humiliter supplicatum fuit, quatenus, incolarum civitatis praedictae commodis et in bonis litteris institutioni consulendo, in dictâ civitate ac aedibus collegii praedicti accademiam, in qua religiosi dicti Ordinis grammaticam, rhetoricam, logicam, philosophiam et theologiam scholasticam et moralem publice profiterentur, ac iuvenes quoscumque docerent, apostolicâ auctoritate erigere et instituere, aliâque in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, piis eiusdem Philippi regis votis huiusmodi favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. cardinalium ac Romanae Curiae praelatorum desuper

Postulatio Hispaniarum regis pro fundatione universitatis in insulis Philippinis Ordinis Praedicatorum tribuendae administrationi.

Scientiae recensentur, quibus illi populi navabant operam.

Philippi regis voluntati annuitur.

a nobis deputatorum consilio, in praedictâ civitate Manilanâ, in aedibus dicti collegii ubi nunc scholae sunt, seu forsitan in ampliore formam construentur, academiam in qua religiosi dicti Ordinis grammaticam, rhetoricam, logicam, philosophiam, ac theologiam scholasticam et moralem publice profiteantur, et iuvenes quoscumque doceant, duraturam dumtaxat donec et quousque aliqua publica studii generalis universitas in dictâ civitate Manilanâ, seu illius provinciâ, apostolicâ auctoritate erecta fuerit, eadem auctoritate, tenore praesentium, sine tamen cuiuscumque praepudicio, erigimus et instituimus; ipsamque academiam, sic erectam et institutam, curae, regimini et administrationi dicti Ordinis et illius magistri generalis pro tempore existentis, seu ab eo deputandi, qui totius academiae¹, illiusque rectori, magistris, scholasticis, aliisque praedictis universis et singulis, ut omnibus et quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, praerogativis, honoribus et praeceminentiis, huiusmodi academiis, illarumque² pro tempore existentibus rectoribus, magistris, lectoribus, doctoribus, praeceptoribus, scholasticis, procuratoribus, bidellis, nunciis, officialibus, ministris et aliis personis in genere vel in specie quomodolibet concessis, non solum ad eorum instar, sed pariformiter et aequè principaliter, in omnibus et per omnia, uti, potiri et gaudere;

§ 4. Et insuper rectori eiusdem academiae et collegii pro tempore existentis, ut, donec huiusmodi academia ut praemittitur duraverit, illos, quos in ipsâ academiâ sic erectâ per debitum tempus studuisse ac scientiâ et moribus idoneos

¹ Aliqua desunt, ex g. rector existat, committimus, ipsique academiæ, etc. (n. r.).

² Male edit. Main. legit illamque (n. r.).

esse repererit, in praedictis facultatibus, quae in dicto collegio ut praefertur docentur seu leguntur, ad baccalaureatus etiam formati, licentiatursae, laureae, ac doctoratus, necnon magisterii gradus (servatâ in omnibus et per omnia formâ decretorum Viennensis et Tridentini conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, et¹ alias laudabiles aliarum academiarum consuetudines) promovere, et ipsorum graduum insignia eis exhibere; utque ad dictos gradus sic per illum promoti postea publice privatimque etiam in omnibus aliis academiis et universitatibus studiorum generalium facultates praedictas interpretari et alios docere, de eis disputare, gradui seu gradibus huiusmodi convenientes actus exercere, necnon omnibus privilegiis, favoribus, gratiis, praerogativis et indultis, quibus alii in praedictis, seu aliis academiis, universitatibus, et alibi, iuxta illarum constitutiones et mores ad gradus praedictos promoti de iure vel consuetudine utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt in futurum, in omnibus et per omnia, perinde ac si gradus in academiis seu universitatibus huiusmodi iuxta illarum mores et consuetudines rite suscepissent, uti, potiri et gaudere; necnon pro tempore existenti dicti Ordinis magistro generali, ut per se, vel dictorum collegii et sic erectae academiae rectorem, aut alium, vel alios, pro salubri et felici dictae academiae directione, ac rectoris, magistrorum, procuratorum, bidellorum, nunciorum et aliorum et² officiorum muneribus et functionibus, modoque et formâ docendi et aliâ sua officia exercendi, et scholasticorum manutentione, quaecumque statuta et ordinationes, licita tamen et honesta ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis et constitutio-

¹ Deest vox iuxta, vel aliter legendum (n. r.).

² Particula et delenda videtur (n. r.).

Servata semper auctoritate conciliorum Viennensis et Tridentini.

nibus apostolicis non contraria edere et promulgare, eaque pro temporum, rerum et personarum qualitate mutare, corrigere et reformare, seu illa cassare et abrogare, et alia de novo edere, et super illorum observatione poenas eius arbitrio imponere, dictaeque academiae doctores, magistros, lectores, scholasticos, procuratores, bidellos, aliosque ministros et officiales eligere et amovere, seu electiones factas confirmare, libere et licite valeant, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

Decretum irritans.

§ 5. Praesentes nostras vero litteras validas, firmas et efficaces fore et esse, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx novembris MDCXLV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 novembris 1645, pontif. anno II.

XLVI.

Confirmatio nonnullarum constitutionum Summorum Pontificum pro communi bono editarum, cum revocatione quarundam gratiarum contra illarum dispositionem concessarum.

Innocentius Papa X,
ad perpetuam rei memoriam.

Etsi ea, quae pluribus Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutionibus pro bono communi provide sancita et saepius confirmata et innovata fuerunt, novae approbationis adiectione minime indigere videantur; quia tamen plerumque accidit, ut rerum vel maxime utilium, nisi crebro excitetur, sensim effluat memoria, ac etiam quia post editas et promulgatas constitutiones huiusmodi multa per nonnullos ex praedecessoribus praefatis quorundam importunis precibus, ut verisimile est, inductos concessa fuisse comperimus, quae earundem constitutionum vim non leviter infringere, et publicis commodis graviter officere, nostraeque et Sedis Apostolicae auctoritati aliquatenus detrahare dignoscuntur: hinc est quod nos, quibus agri dominici cura divinitus commissa est, ut iuxta Prophetam noxia evellamus et utilia plantemus¹, operae pretium facturos existimavimus, si iteratae confirmationis et innovationis ministerio easdem constitutiones ab oblivione vindicemus, et praedecessorum nostrorum sedulique patrisfamilias exemplo ea quae praeter aut contra salubrem constitutionum huiusmodi dispositionem et commune bonum nimiam facilitate concessa fuerunt tamquam nociva zizania extirpemus, rati neminem aegre laturum suae privatae publicam utilitatem anteponi.

§ 1. Alias siquidem felicis recordationis Paulus Papa V praedecessor noster, motu proprio, et ex certa scientia ac matura deliberatione suis, deque apostolicae potestatis plenitudine, nonnullorum etiam praedecessorum nostrorum, tunc suorum, et praesertim piae memoriae Pauli III, Iulii III, Pii V, et Clementis VIII, Romanorum Pontificum, vestigiis inhaerens, quascumque editas constitutiones exemptio-

¹ Edit. Main. legit plantemur (R. T.).

Exordium.

Motiva et rationes.

Nonnulli enumerantur Pontifices, qui constitutionum vim saepius commarant.

num et immunitatum ac concessionum revocatorias confirmans, approbans et innovans, sua perpetuo valitura constitutione, sub datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiii decembris MDCV, pontificatus sui anno I, edita, omnes et quascumque exemptiones et immunitates a solutione subsidii triennalis, quatrini carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, archivii, fogliettae, trimium, utensilium, necnon dohanarum, gabellarum, dationum, impositionum et aliorum onerum camerarum quorumcumque, et quae etiam per communitates et universitates pro eorundem onerum camerarum solutione et publicorum munerum supportatione indicta et imposita existebant, ac exigi solita erant, necnon ceteras gratias et concessionones, ac provisiones et assignationes super camerae apostolicae redditibus et iuribus, poenarum quoque maleficiorum applicationes, approbationes, ac illarum sive dohanarum et cancellariarum, tam civilium, quam criminalium, ac secretariarum et illarum emolumentorum, ac honorum et iurium ipsius camerae, cuiusvis qualitatis et quantitatis, in praedictum ipsius camerae per quoscumque praedecessores nostros, tunc suos, et ipsummet Paulum V et Sedem Apostolicam, etiam motu proprio et consistorialiter, ac sanctae Romanae Ecclesiae camerarium et cameram praedictam, seu etiam legatos, vicelegatos, gubernatores, officiales et ministros quibusvis communitatibus, universitatibus, necnon familiis nobilibus, principibus, ducibus, marchionibus, comitibus et quibusvis aliis personis quacumque dignitate fulgentibus, etiam ratione guberniorum et aliorum officiorum et munerum eis commissorum, et ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, et alia quantumvis urgen-

Exponit supra quo factae fuerint Constitutiones.

Quascumque personarum conditio huiusmodi Constitutiones observare debet.

tissima et de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, et cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, etiamsi in appaltuum seu locationum camerarum instrumentis promissum et cautum esset eas observari debere, appaltatoresque et conductores ad illarum observationem teneri, ac alias quomodocumque et qualitercumque eousque in genere vel in specie concessas, datas, factas et emanatas, et inde sequuta quaecumque, etiam auctoritate iudicis, perpetuo revocavit, cassavit, sustulit, abrogavit et annullavit, ac viribus et effectu vacua perpetuo fore et esse, neque in possessorio neque in petitorio cuiquam suffragari posse seu debere, ac provisiones, assignationes, poenas maleficiorum, emolumenta, vectigalia et alias res, bona et iura praefata ex huiusmodi revocatione restituta, eidem camerae, et non aliis, quibus forsitan locati et appaltati reperiebantur redditus et proventus dictae camerae, licet antequam exemptiones, concessionones et assignationes supradictae emanassent aliter dispositum fuisset, omnino debere, ac ad illa omnia et singula cameram ipsam, necnon communitates et universitates pro gabellis et datis ab eis exigi solitis pro dictorum onerum camerarum solutione et publicorum munerum supportatione, eo ipso, absque alia adeptam seu recuperatam possessione, restitutam et reintegratam, restitutasque et reintegratas fore et esse et censeri debere, decrevit et declaravit.

§ 2. Ac subinde idem Paulus V praedecessor, annonae et grasciae ubertati in Urbe et ecclesiastica ditione consulere cupiens, per aliam suam perpetuam constitutionem sub datum eadem die xxiii decembris editam, motu proprio, et ex certa scientia ac matura deliberatione suis, deque apostolicae potestatis pleni-

Quid aliud Paulus V decreverit.

Aliud decretum supra annuntiatum et grasciam a Paulo V emanatum.

dine, omnes et singulas recolendae memoriae Pii IV (etiam praedecessoris nostri, tunc sui, ac Pii V et Gregorii XIII ac Clementis VIII praefatorum constitutiones et litteras, in quibusvis earum partibus, etiam quoad excommunicationis et alias ecclesiasticas censuras quantum attinet ad frumentorum, bladum, leguminum et olei a Statu Ecclesiastico extractionem tantum, et, quoad ceteras poenas quascunque in eisdem constitutionibus et litteris contentas, non solum in quantum ad praemissorum, sed etiam in quantum ad aliarum rerum ad annonam et grasciam pertinentium exactionem¹ attinebat, perpetuo innovavit, confirmavit et approbavit, illasque, adversus quascunque revocationes, suspensiones, limitationes et moderationes, in pristinum et eum in quo antequam illae emanarent erant statum restituit, reposuit et plenarie reintegravit, omniaque et singula privilegia, licentias et facultates frumenta, blada, legumina, animalia, oleum et alia id genus tam annonam quam grasciam concernentia, etiam in propriis eorum praediis, possessionibus, agris et terris pro tempore recollecta, ex quibuscumque Status Ecclesiastici temporalis provinciis ac civitatibus, terris, castris et locis, eorumque territoriis et districtibus sibi ditionive ecclesiasticae mediate vel immediate quomodolibet subiectis extrahendi, quibusvis eisque concessa, approbata, confirmata et innovata, perpetuo revocavit, ac revocata, annullata, cassata, invalida, viribus et effectu vacua esse et fore, ac nemini ullatenus suffragari posse aut debere, decrevit.

§ 3. Et deinde idem Paulus V praedecessor, per aliam eius constitutionem, etiam loca mediate Sedi Apostolicae subiecta in ultimo dicta eius constitutione comprehendendi declaravit, ac formam et modum dandi licentias extrahendi statuit.

¹ Potius lege *extractionem* (R. T.).

§ 4. Postmodum recolendae memoriae Urbanus Papa VIII, etiam praedecessor noster, pro indemnitate Sedis et camerae apostolicae, sua perpetua constitutione, quae incipit *Sanctissimus Dominus noster*, etc., omnes et quascunque facultates, indulta et privilegia disponendi quovis modo de officiis quibuscumque Romanae curiae ad collationem seu concessionem dictae Sedis quomodolibet pertinentibus, seu eorum pretio, absque speciali suo et successorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium assensu et beneplacito de tempore dispositionis huiusmodi impetrando, revocavit.

§ 5. Denique ab eodem Urbano praedecessore emanavit alia constitutio tenoris sequentis, videlicet:

Urbanus episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Superi benignitas Conditoris¹, cuius admirabili providentia cuncta reguntur, cum nullis nostris suffragantibus meritis nos ad sublime exerit apostolicae dignitatis fastigium, universam reipublicae curam ad ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc, inter alia, nostrae pastoralis vigilantiae studium duximus adhibendum, ut officia tam Romanae curiae quam alia ad Sedem Apostolicam pertinentia a probatis viris exercentur, ac illa personis idoneis modoque debito conferantur, camera nostra apostolica, quam, ob varias superiorum temporum causas magno aere alieno conflato et eius aerario exhausto, in maximas reddituum et pecuniarum angustias incidisse comperimus, ab aere alieno ac angustiis huiusmodi, quantum in nobis est, sublevetur, frumentorum et aliarum rerum ad communem vitae usum pertinentium copia in hac Urbe nostra et reliquo Statu Ecclesiastico conservetur et vigeat, eiusdem Sedis auctoritas et Romanae curiae dignitas eluceat, ac per de-

¹ Hanc iam habes in tom. XIII, pag. 222 (R. T.).

Aliud decretum ab Urbano exanatum de officiis Romanae curiae.

Alia Constitutio eiusdem Urbani VIII refertur circa officia ad Sanctam Sedem pertinentia.

Leges pro hoc decreto sanctae.

bitae reformationis et provisionis occursum, impedimentis quibuscumque sublatis, omnia prospere dirigantur, ac, iustitia duce, quod suum est uniuersumque tribuatur, felicitique profectu virtus undique suscipiat incrementum.

Conqueritur praedicta officia viris minus idoneis fuisse collata.

§ 6. Cum itaque, inter cetera quae mentem nostram non modice perturbarent atque perturbant, invenerimus pleraque Sedis et camerae praedictarum officia, seu munera, praesertim administrationem habentia, et quae amovibilia sunt et esse debent, tam in Urbe quam extra eam, contra eorum naturam et consuetudinem, per ambitionem et importunitatem (ut credimus) impetrantium, ad vitam et non solum unius verum plurium etiam personarum concessa fuisse, necnon super illis et aliis etiam Romanae curiae praedictae officiis etiam perpetuis coadiutorias cum futura coadiutorum successione factas et constitutas esse, quo fit ut eadem officia, quae antea personis benemeritis et idoneis, ac doctrina prudentia et consilio praeditis, experientiaque et aetate maturis concessa sunt, interdum ad personas minus idoneas coadiutoriarum nomine deveniant in Sedis et curiae huiusmodi dignitatis diminutionem et ipsorum officiorum detrimentum;

Plures Pontifices Constitutiones ediderunt circa libertatem annonae in Urbe.

§ 7. Et (licet plerique Romani Pontifices praedecessores nostri et novissime felicitis recordationis Paulus Papa V ad indemnitate camerae praedictae necnon communitatum et universitatum Status Ecclesiastici opportune¹ consulendum, ac etiam ad ubertatem annonae et grasciae in Urbe Statuque praedictis conservandum et augendum, plures constitutiones ediderint,

Constitutiones Pauli V circa immunitates a solutione gabellarum.

§ 8. Et inter alia idem Paulus praedecessor per binas suas in forma Brevis editas constitutiones, in una videlicet et omnes et quascunque immunitates et ex-

¹ Male edit. Main, legit *opportuna* (R. T.).

ceptiones a solutione gabellarum, dationum, impositionum et aliorum onerum cameralium quorumcumque, et quae etiam per communitates et universitates pro eorundem onerum cameralium solutione et publicorum munerum supportatione indicta et imposita ac exigi solita erant,

§ 9. Necnon assignationes et provisiones super camerae praedictae redditibus et iuribus, poenarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, ceterasque tam illarum et cancellariarum, sive bancharum civilium et criminalium, ac secretariarum et illarum emolumentorum, quam bonorum et iurium eiusdem camerae, cuiusvis qualitatis et quantitatis, gratias et concessionem in praedictum ipsius camerae eatenus concessas et factas,

§ 10. Et in altera omnia et singula ac quaecumque privilegia, licentias et facultates frumenta, blada, legumina, animalia, oleum et alia tam annonam quam grasciam concernentia, etiam in propriis eorum praediis, possessionibus, agris et terrenis pro tempore collecta, ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis provinciis ac civitatibus, terris, castris et locis, eorumque territoriis et districtibus, nobis et S. R. E. mediate vel immediate quomodolibet subiectis, extrahendi similiter eatenus concessa, praeterquam quoad aliqua tunc expressa, ac aliis modo et forma in eisdem constitutionibus et litteris desuper expeditis contentis, revocaverit, et, praedecessorum suorum praedictorum constitutiones, ordinationes et litteras desuper expeditas et omnia in eis contenta perpetuo approbando, confirmando et innovando, illas et illa ex tunc de cetero observari mandaverit, ac frumenta, blada et legumina, oleum, animalia et alia praedicta extra Statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis

Item circa provisiones super camerae redditibus.

Alia Constitutio eiusdem Pontificis adversus licentias extrahendi omnis generis annonam extra Statum.

¹ Coniunct. *et nos addimus* (R. T.).

et aliis gravissimis poenis de novo expresse prohibuerit;

§ 11. Et postremo idem Paulus praedecessor, ad tollendam omnem dubitationem super ultimodicta constitutione excitatam, per suam motus proprii cedulam die xxvi augusti anno Domini mdcvii publicatam sub ultimodicta eius constitutione quaecumque loca S. R. E. mediate subiecta comprehendendi et comprehensa fuisse et esse declaraverit, et, quatenus opus sit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca praedicta extenderit et ampliaverit, prout in eisdem constitutionibus et cedula latius continetur)

§ 12. Nihilominus, cum acceperimus nonnullos, contra dictas constitutiones et litteras, easdem immunitates, exemptiones, privilegia, extrahendique facultates et gratias, quae antea eis concessa fuerant, confirmari et innovari, ac in pristinum restitui, ac respective tam ipsos quam alios, etiam communitates, universitates, collegia et loca diversa, et forsitan maiora (et etiam quod in quibusdam provinciis, civitatibus et locis spolia archiepiscoporum, episcoporum et aliarum personarum ecclesiasticarum fieri et colligi non possint) ac alia privilegia, Sedi et camerae praedictis Romanique Pontificis supremae potestati ac eiusdem et Sedis et Romanae curiae dignitati et auctoritati praeiudicialia, sibi dari et concedi impetrasse et obtinuisse, seu potius extorsisse:

§ 13. Nos, pro debito pastoralis officii, hos et alios abusus et corruptelas, necnon damna et praeiudicia, quae circa praemissa hactenus irrepserunt et facta sunt, ac quotidie augentur et fiunt, e medio tollere volentes, motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia et deliberatione nostris, ad de apostolicae potestatis plenitudine, hac perpetuo validura constitutione, in primis omnes et

quascumque ad quaevis officia et munera, etiam collegiata, etiam militaria, ac etiam venalia, tam perpetua quam temporalia, Sedis et Camerae Apostolicae, ac Romanae curiae, et tam in Urbe quam extra eam, et in quibusvis etiam Avenionensi, Bononiensi, Ferrariensi, Beneventana, aliisque civitatibus, terris, locis, dominiis et regnis, et ad nos Sedemque praedictam, nostramque et eiusdem Sedis collationem, concessionem et deputationem quomodolibet pertinentia, coadiutorias et coadiutorum quorumcumque deputationes, constitutiones, necnon eorundem officiorum et munerum ad vitam plurium personarum seu aliud tempus vitam cuiusque illa obtinentium excedens concessionem, confirmationem et prorogationem, etiam in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam praetextu expensarum factarum, damnorum passorum, seu illorum intuitu, aut ex quavis alia causa per quosvis praedecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque praedictam et illius officiales, etiam motu simili et cum quibusvis decretis et clausulis etiam derogatarum derogatoriis et aliis quomodolibet ad favorem quarumcumque personarum factas et concessas, veluti quamdam imaginem haereditariae successionis repraesentantes, ac dictae Sedi, bonoque publico, ac ipsis officiis perniciosas, et quascumque litteras etiam sub plumbo et in alia quavis forma expeditas, cum omnibus inde sequentibus, quae hactenus tamen per obitum illa obtinentium aut aliam quaecumque vacationem effectum sortitae non sunt, necnon quoad illarum perpetuitatem quascumque concessionem, confirmationem, extensionem, seu prorogationem ad vitam officiorum et munerum, quorumcumque praesertim negotiorum et pecuniarum dictae camerae administrationem, vel causarum civilium seu criminalium cognitionem, advocacionem, defensionem, seu etiam pro-

curacionem et sollicitationem concernentium, ad collationem, concessionem, et deputationem scilicet pro tempore Romani Pontificis Sedisque praedictae spectantium, quae a primaeva eorum erectione seu ex inveterata consuetudine perpetua et ad vitam concedi solita seu collegialia non sunt, ac etiam ea quae extra Romanam curiam exercentur, per quoscumque praedecessores nostros Romanos Pontifices ac nos Sedemque praedictam ex quavis causa, etiam motu simili et ex certa scientia, et de similis potestatis plenitudine, in favorem quarumvis personarum, cum quibusvis decretis et clausulis etiam insolitis et derogatarum derogatoriis, et aliis quomodolibet factas, revocamus, ac irritas declaramus, ita ut ius in re, vel ad rem, sive in possessorio, sive in petitorio, etiam si ad plures actus positivos et possessorios deventum fuerit, coadiutoribus et deputatis acquisitum dici aut censi non possit, sed officia et munera praedicta libera sint et remaneant, ac ut prius libere conferri et concedi possint, aequae ac si coadiutoriae, et coadiutorum deputationes et constitutiones, ac eorundem officiorum concessionem, extensionem et prorogationem minime factae fuissent, ac in futurum coadiutorias et coadiutorum deputationes, constitutiones et munera praedictorum ad plurium vel unius vitam, contra primaevam eorum naturam et antiquam consuetudinem, concessionem, extensionem et prorogationem quascumque huiusmodi, tamquam apprimae praeiudicialia, ac reipublicae bonoque gubernio damnosae, reprobamus, ac in posterum fieri prohibemus.

§ 14. Quinimo omnia et singula officia, seu munera, tam in dicta Urbe, quam extra eam, et etiam in quibusvis regnis et

dominiis consistentia, pro quibus salaria de pecuniis camerae nostrae praedictae persolvuntur, seu quae negotiorum vel pecuniarum camerae praedictae administrationem, vel causarum tam civilium quam criminalium cognitionem, advocacionem, defensionem, seu sollicitationem habent, per quosvis etiam Sedis Apostolicae et Romanae Ecclesiae officiales et eiusdem S. R. E. cardinales etiam de latere legatos conferri seu concedi solita (non tamen ea quae ab initio venalia, vacabilia et perpetua legitime erecta, ratione officiorum maiorum quae obtinent, eis specialiter assignata seu concessa sunt, in quibus aliquid innovare non intendimus), nostrae Romanorumque Pontificum successorum nostrorum dispositioni ita reservamus, ut ex nunc in perpetuum, et quodcumque, illa a nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum, quibus libuerit, quibuscumque deputationibus et concessionibus per officiales etiam cardinales et legatos praedictos quibusvis personis quomodolibet hactenus factis et in posterum forsitan faciendis minime obstantibus, dari et concedi possint.

§ 15. Cum nos ab omnibus officiorum coadiutorii, et coadiutorum deputationibus huiusmodi, necnon ab eorundem officiorum et munerum ad vitam plurium personarum sive etiam unius contra eorum primaevam institutionem seu antiquam consuetudinem concessionibus, deputationibus, confirmationibus et prorogationibus de cetero abstinere intendamus, et quae nobis licere non patimur, et videntur incongrua et praeiudicialia, successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam indicamus, et sic neque eosdem successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitremur; ob id omnes et quascumque similes vel dissimiles concessionem, deputationem, confir-

Item cedula ad tollendam omnem dubitationem.

Attamen quidam obtinuerunt gratias contra praedictas Constitutiones.

Quos abusus corruptelas nominatas Pontifex revocat.

Officiorumque collationem Sedis Apostolicae dispositioni reservat.

Omnes concessionem contra praesentium formam nullas declarat.

1 Edit. Main. legit *ei pro et* (n. t.).

2 Male edit. Main. legit *ad pro ac* (n. t.).

3 Vocem *ius* nos addimus (n. t.).

mationes, extensiones et prorogationes, quae contra praesentium formam et tenorem a nobis et successoribus nostris praedictis quaecumque (quod non credimus) emanarent, per subreptionem, obreptionem, ac praeeccupationem potius extortas quam obtentas, ac nullas, nulliusque roboris et momenti fore et esse et censer, neminique suffragari posse vel debere, aequae ac si factae et concessae non essent, decernimus et declaramus.

Pontificum
praedecessorum
circa praedi-
cta constitutio-
nes extendit.

§ 16. Praeterea, pro indemnitate camerae nostrae, ac ubertate annonae et grasciae tam in Urbe quam in toto Statu Ecclesiastico conservanda, praedictorum Pauli V et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, illorumque constitutiones etiam opportune extendentes, motu, scientia et potestate similibus, omnes et quascumque immunitates et exemptiones a solutione subsidii triennalis, quatrini carnis, taxarum equorum, talliarum¹, censuum, archivii, fogliettae, trirremium, utensilium, necnon dohanarum, gabellarum, datorum, taxae portus Anconae, quatrinarum, tractarum, et aliarum impositionum, et onerum camerarum, et etiam eorum quae per communitates et universitates pro eorundem onerum camerarum solutione et publicorum munerum supportatione ac pro viis et pontibus construendis et manutenendis seu aliis indicta et imposita ac exigi solita sunt, ac etiam recipiendi et hospitandi milites et Sedis Apostolicae officiales, barigellos, executores, aliosque iustitiae ministros, eisque utensilia et alia necessaria subministrandi, ac aliorum quorumcumque, tam realium, quam personalium, seu mixtorum, ordinariorumque et extraordinariorum quorumcumque²;

Omnia privi-

§ 17. Necnon omnia privilegia localia,

¹ Edit. Main. habet *follearum* (R. T.).

² Male ed. Main. legit *quarumcumque* (R. T.).

ne scilicet in quibusdam civitatibus, locis et dominiis temporalibus, etiam Avenionensi, Bononiensi, Ferrariensi, Beneventana, seu aliis provinciis, civitatibus et locis, etiam privilegiatis et speciali nota dignis (non tamen in Urbe praedicta et eius districtu praeter et contra formam constitutionis eiusdem Pauli praedecessoris in favorem curialium et incolarum dictae Urbis editae, quam in suo robore permanere et omnino servari volumus) archiepiscoporum et episcoporum, et aliarum personarum ecclesiasticarum spolia fiant et colligantur, et commissarii et collectores spoliatorum et iurium dictae camerae debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur, seu in illicitae negociationis, dispositionum contra constitutiones piae memoriae Pii Papae V etiam praedecessoris nostri in illegitimos factarum, apostatarum et clericorum extra residentiam decedentium seu aliis causis non procedatur; ac omnes etiam et singulas provisiones et assignationes super camerae praedictae redditibus et iuribus, poenarum quoque, maleficiorum et introituum applicationes, approbationes, necnon cancellarum, notariatuum, seu bancarum civilium et criminalium, secretarum et illarum emolumentorum, aliorumque iurium et bonorum stabilium camerae et communitatum praedictarum, cuiusvis qualitatis et quantitatis, gratias, concessionis et alienationes quascumque in praedictum earundem camerae et communitatum;

§ 18. Necnon indulta de bonis stabilibus et iuribus eiusdem camerae, in civitate nostra et districtu Ferrariensi seu alibi consistentibus, certis personis tantum infeudandis, per piae memoriae Gregorium Papam XIII etiam praedecessorem nostrum concessa,

§ 19. Ac omnia et singula privilegia, licentias et facultates frumenta, blada, le-

legia localia in-
demnitate cam-
erae praedi-
catalia irritat.

Item indulta
etc.

Item licentias
extrahendi an-
nonam, etc.

gumina, animalia, oleum, olivas et alia quaecumque, tam annonam quam grasciam concernentia, etiam in propriis eorum praediis, possessionibus, agris et terrenis pro tempore recollecta, tam ad effectum extra Statum Ecclesiasticum, etiam ad loca mediate vel immediate Sedi Apostolicae subiecta, praeterquam ad Urbem praedictam asportandi, etiam tempore annonae difficultatis et pro usu proprio, vel ad effectum in eorum vel alienis quibusvis molendinis molendi, sive terra, sive mari, vel per aquam dulcem, ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis provinciis, ac etiam a dicta Urbe, ac civitatibus, terris, castris et locis, eorumque territoriis et districtibus, nobis et dictae sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectis, extrahendi, aut illa ultra usum, contra tamen formam constitutionum et ordinationum apostolicarum et bannimentorum desuper editorum et edendorum, emendi, ac ut dicitur etiam incertandi¹, per quoscumque praedecessores nostros ac nos et Sedem praedictam, etiam motu proprio et consistorialiter, ac sanctae Romanae Ecclesiae camerarium, et cameram praedictam, seu etiam legatos, vicelegatos, gubernatores, officiales et ministros, quibusvis etiam Avenionensi, Ferrariensi, Beneventanae et aliis etiam speciali nota dignis civitatibus, et illarum regiminibus, communitatibus et universitatibus, necnon familiis, nobilibus, principibus, ducibus, marchionibus, comitibus, baronibus, domicellis et quibusvis aliis personis, quacumque etiam episcopali, archiepiscopali, patriarchali et cardinalatus, aliisque tam seculari quam ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiam ratione gubernarum et aliorum officiorum, et munerum eis commissorum, etiam pro se et filiis, eorumque haere-

dibus et descendentibus, necnon familiaribus et inservientibus, colonis etiam partiaris, laboratoribus et afflictuariis, ac pro eorum civitatibus, terris, castris, villis, casalibus, praediis, vineis et aliis bonis stabilibus, fructibus, iuribus et actionibus, perpetuo vel ad tempus, ac in toto vel pro parte, etiam causa emporiorum seu nundinarum etiam publicarum, aut alias, et ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, et alia quantumvis urgentissima ac de necessitate exprimentia causa, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi in appaltuum seu locationum instrumentis promissum et cautum sit illas observari debere, appaltatoresque et conductores ad illarum observantiam teneri, ac illas quomodocumque et qualitercumque hactenus in genere vel in specie tam ante quam post eiusdem Pauli V et aliorum praefatorum¹ et quaecumque datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut alias concessas, et inde etiam auctoritate iudicis sequuta quaecumque, etiam perpetuo, ac motu, scientia et potestate similibus, revocamus et abrogamus.

§ 20. Necnon similis memoriae Pauli III, et Iulii etiam III, Pii V, Sixti V, praedictorum, ac Clementis VIII, similiter Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, et quae incipit *In maximis rerum difficultatibus*, per praedictum Paulum V praedecessorem, sub datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiii decembris mdcv², Pontificatus sui anno 1, editas constitutiones exemptionum, immunitatum, concessionum et gratiarum praedictarum revocatorias, ac recolendae memoriae Pii IV su-

Praedi-
cta Constitutio-
nes exem-
ptionum, con-
cessionum, gra-
tiarum, etc. re-
vocatorias ap-
probat et con-
firmat.

¹ An aliquid desit iudicet lector scius (R. T.).

² Male ed. Main. legit 1655 (R. T.).

¹ Legendum potius *incertandi* (R. T.).

per revocatione similium licentiarum et facultatum extrahendi frumenta, blada et legumina ex provinciis, terris et locis, dictae sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectis, quibusvis concessarum, ac prohibitione, ne a dictis provinciis, civitatibus, terris et locis frumenta, blada et legumina praedicta quicumque extraherent, ac Pii V per quam revocationem et prohibitionem eiusdem Pii Papae IV ad licentias et facultates quodcumque genus grasciae, etiam in carnibus, ovibus, agnis et aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuscumque consistentis, extendit et ampliavit, et Gregorii XIII, pariter Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, per quam omnibus et singulis communitatibus, universitatibus, ac quibuscumque personis inhibuit, ne quovis praetextu directe vel indirecte cuiusvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quaecumque extra Statum Ecclesiasticum extrahere et asportare auderent seu praesumerent, et eiusdem Gregorii XIII, sub datum die 1 maii MDLXXVIII¹ eodem sui Pontificatus anno VI, per quam, quod nulli, sibi et sanctae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiecti, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existerent, etiamsi barones, domicelli, comites, marchiones, vel duces et domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis maioris, ac laesae maiestatis criminis, dominiorum et honorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, et quorumvis privilegiorum suspensionis, ac aliis etiam pecuniariis arbitrio suo imponendis et applicandis, ac etiam in publicis edictis et proclamantibus per annonae praefectos pro tempore tam eatenus editis et emissis quam in futurum edendis et emittendis contentis, censuris et poenis, triticum, hor-

deum, legumina, ac omnis generis frumenta et fruges a terris et locis dicti Status Ecclesiastici, absque expressa ipsius Gregorii praedecessoris et ab eo obtenta in scriptis et ejus manu signata licentia, extrahere vel extrahi facere, nullique ex praedictis eorum subditos et vassallos, aut alias quascumque personas, quominus triticum, hordeum, legumina, frumenta et fruges praedicta in quibusvis locis eis subiectis, quovis praetextu, etiam moliturae, aut cuiusvis alterius, oneris solutionis ad almam Urbem afferrent, prohibere, aut per se, vel alium, seu alios, directe vel indirecte, impedire auderent, quin¹ potius illis sic afferentibus omnem opem et favorem praestarent, ac nulli quamlibet tritici, hordei et leguminum, omnisque generis frumentorum et frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumque familiarum unius anni dumtaxat usu, emere valerent, et contrafacientes poenas praedictas incurrisse declararentur et aggravarentur ipso facto, non obstantibus etiam privilegiis, indultis, litteris et gratiis apostolicis, quibusvis personis, civitatibus, terris et locis, in genere vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis, statuit atque decrevit; ac dicti Clementis per quam praedicta omnia, dempta ex illis excommunicationis poena, approbavit et confirmavit, nec non eiusdem Pauli V, per quam omnes et singulas Pii IV, Pii V, Gregorii XIII et Clementis VIII praedecessorum suorum constitutiones et litteras in quibuslibet earum partibus, etiam quoad excommunicationis et alias ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, olei extractionem, innovavit, ac privilegia, licentias et facultates extrahendi praedicta revocavit, ac frumenta, hordea, legumina et alia annonam et grasciam concernentia, sub excommunicationis et aliis

¹ Male ed. Main. legit 1579 (R. T.).

¹ Male edit. Main. legit quam pro quin (R. T.).

censuris ecclesiasticis et poenis temporalibus supradictis, extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit; ac aliam per quam ultimodictam ipsius constitutionem, innovationem, prohibitionem et revocationem ad loca mediate Sedi Apostolicae subiecta extendit et ampliavit, in quibuslibet earum partibus (demptis tamen ex illis poena excommunicationis et aliis censuris ecclesiasticis, praeterquam in casibus, in quibus extra Statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca principum, ducum, marchionum, comitum, baronum et aliorum, quorum dominia in confinibus dicti Status nostri Ecclesiastici existunt, extractio mercimonii causa fiet), motu, scientia et potestate paribus similiter perpetuo approbamus, confirmamus et innovamus, illasque, adversus quascumque revocationes, suspensiones, limitationes et moderationes, in pristinum et eum in quo antequam illae² emanarent erant statum restituimus, reponimus et plenarie reintegramus; illasque et earum singulas ab omnibus et singulis ad quos spectat sub temporalibus poenis praedictis in illis contentis inviolabiliter de cetero observari debere,

Emolumenta quaecumque camerae restitui mandat.

§ 21. Ac provisiones, assignationes, poenas malefactorum, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, et alia³ res, bona et iura praedicta, ex huiusmodi revocatione, prohibitione et constitutione restituta, eidem camerae, et respective communitatibus praedictis, et non aliis quibus forsitan illarum redditus et proventus locati et appaltati reperiuntur, licet antequam exemptiones, concessionem, assignationes, et alia praedicta emanassent aliter dispositum fuerit, omnino deberi, ac ad illa omnia et singula cameram ipsam, nec non communitates et universi-

tates, eo ipso, absque alia adeptam seu recuperatam possessione, restitutas et integratas fore et esse praecipimus, statuimus et ordinamus. Per praedicta autem non intendimus revocare exemptiones et immunitates quibuscumque personis ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus, de iure competentes, minusque immunitates et exemptiones, ac extrahendi et alias facultates, applicationes, et alia, thesaurariis, appaltatoribus et conductoribus bonorum, introituum et iurium camerae nostrae ab ipsa camera, seu aliis illius nomine, in appaltuum et locationum instrumentis et illorum ratione concessa.

§ 22. Et insuper a revocationibus omnibus et singulis supradictis excipimus, et exceptas esse volumus et declaramus, immunitates, exemptiones, confirmationes, extensiones, prorogationes, facultates, privilegia, concessionem et alienationes quibusvis communitatibus, universitatibus et aliis quibuscumque data, facta et respective concessa in vim contractus ex causa vere onerosam, videlicet congruae et effectualis camerae apostolicae vel ipsis communitatibus legitime factae pecuniarum solutionis, vel ex aliis causis rationabilibus per nos cognoscendis et approbandis et etiam declarandis; quas causas omnes onerosas, non nisi legitimas, ac licitas et honestas, prout de iure, approbare intendimus; et propterea illa obtinentes quicumque in eadem camera, citato dilecto filio ipsius camerae commissario generali, illas verificare, in ipsaque camera examinari et admitti facere teneantur, etiamsi gratiae, concessionem, privilegia, litterae, instrumenta, ceteraque praedicta et alia in eadem camera admissa et in ea suisque libris fuerint et sint registrata, quatenus tamen causae onerosae praedictae pro vere onerosis et legitimis, ut supra, alias in eadem camera verificatae ac a-

Immunitates quasdam exceptas esse vult.

¹ Male edit. Main. legit Apostolica (R. T.).

² Edit. Main. legit illa (R. R.).

³ In loco parallelo legitur alias (R. T.).

probatae et iudicatae non sint, quo casu ad iudicationem¹ tantum, non autem ad aliam verificationem, eosdem obtinentes teneri volumus.

§ 23. Excipimus etiam immunitates et exemptiones dictae sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, ratione dignitatis cardinalatus, et camerilibus, qui in eadem camera sederunt et sedent, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad praesens praelati et officiales Romanae curiae, ac praelati domestici et cubicularii secreti et secretarii, ac alii familiares et continui compensales nostri et successorum nostrorum Pontificum in rotulo descripti,

§ 24. Necnon facultates testandi de quibusvis bonis, etiam ubicumque sitis, et in illis eis ab intestato succedendi, dictis cardinalibus, ac postris et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum familiaribus et continuis commensalibus, etiamsi illi familiares postmodum esse desierint vel desinant, et aliis quibusvis etiam gratuito et quomodolibet tam per eosdem praedecessores quam etiam per nos concessas, et alias in omnibus et per omnia iuxta earumdem facultatum et litterarum desuper expeditarum formam ac tenorem, quem pro latissime expresso haberi volumus,

§ 25. Necnon exemptiones, immunitates et privilegia quaecumque, quibus fratres, nepotes et consanguinei nostri, et pro tempore existentis Romani Pontificis viventis, fruuntur, potiuntur et gaudent,

§ 26. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos eiusdem Pii Papae IV et aliarum apostolicarum constitutionum super similibus exemptionum declaratione editarum, et ad illas tantum et pro tempore

et personis⁴, ac eo modo et forma quibus de iure communi illi² competunt, ac alias iuxta ipsius iuris communis et suprascriptarum et aliarum apostolicarum constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter, quam ut praefertur, illis³ sive in petitorio sive in possessorio suffragari volumus et decernimus.

§ 27. Nostrae autem mentis fuisse et esse declaramus regulae cancellariae super revocatione indultorum superviventiae per nos editae nullatenus praeiudicare, quinimo eam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes et quascumque personas quavis dignitate etiam cardinalitatis fulgentes, confirmamus, et, quatenus opus sit, innovamus et extendimus.

§ 28. Ceterum legatis et aliis omnibus officialibus praedictis, ad quos spectat seu in futurum quomodolibet spectabit, quatenus constitutionem Sixti V praedecessoris praedicti circa poenas maleficiorum editam, quam in omnibus et quoad omnia cum suis declarationibus postea factis innovamus, omnino observent,

§ 29. Omnibusque et singulis Sedis praedictae feudatariis, sive baronibus ei mediate vel immediate subiectis, ne reos⁴ ad alias quam ad triremes Sedis Apostolicae transmittere audeant seu praesumant, praecipimus et inhibemus.

§ 30. Appaltatoribus vero, thesaurariis, depositariis, commissariis, exactoribus et ceteris agentibus et ministris camerae et communitatum praedictarum, ne, contra praesentium formam, provisiones, concessionem, assignationesque praedictas de cetero solvant, aut exemptiones, gratias et immunitates (nisi ut praefertur exceptas,

¹ Legend. videtur ad illas tantum pro tempore personas (R. T.).

² Potius legerem illis (R. T.).

³ Vocem illis addimus ex loco parallelo (R. T.).

⁴ Perperam edit. Main. legit nec eos pro ne reos, ut legitur in loco parallelo (R. T.).

Similiter illas cardinalibus camerilibus et palatinis concessas.

Facultates testandi.

Privilegia consanguineorum.

Item quaedam alia.

et eas quae in eadem camera ex causa onerosa praedicta, vel ex aliis rationabilibus causis, per nos, ut praefertur, cognoscendis et approbandis, seu etiam declarandis, illas concessas fuisse, citato commissario praedicto, verificatae et protalibus in eadem camera admissae fuerint) admittant, expresse prohibemus; et, si secus solverint vel admiserint solutiones huiusmodi ac exemptiones, illas nullatenus in eorum computis admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse, quinimo eos ad refectionem damni teneri declaramus.

Prohibet in posterum fieri huiusmodi licentias.

§ 31. Ac deinceps, perpetuis futuris temporibus, nullos, licentiarum, facultatum et privilegiorum quorumcumque etiam ex causa onerosa ut praefertur concessorum vel concedendorum vigore, etiamsi extractionem propria auctoritate fieri posse illis permissum sit, extractiones frumentorum et aliorum praedictorum extra Statum nostrum praefatum, vel etiam ad loca mediate subiecta, et etiam a locis mediate subiectis extra dictum Statum, aliquo pacto facere¹ imposterum concedi posse aut debere, nisi chirographo manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato praecedente, alioquin licentias et facultates huiusmodi, alias quam chirographo praedicto praecedente, pro tempore concedendas, et extractiones faciendas, nullas nulliusque roboris et momenti fore et esse, ac ipsos extrahentes in poenas suprascriptas incidere, et ad illarum executionem contra illos irremissibiliter procedi posse et debere, volumus pariter et declaramus.

Abrogat omnia privilegia Romanae curiae praeiudicialia.

§ 32. Postremo omnia et quaecumque privilegia, facultates, indulta nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti in Statu temporali ratione supremae potestatis a iure vel per quasvis apostolicas

¹ Supple ex loco parallelo nec etiam similes extrahendi licentias et facultates (R. T.).

constitutiones competentia seu reservata exercendi, aut¹ eidem supremae potestati ac superioritati nostrae et nostrorum tribunalium, officialium et iudicum Romanae curiae iurisdictioni et auctoritati praeiudicialia, omnibus et singulis supra nominatis, etiam ut praefertur qualificatis, ac etiam ut supra et alias quomodolibet concessa quaecumque (exceptis tamen iis, quae concessa sunt ex causa vere onerosa, scilicet congruae solutionis pecuniarum dictae camerae factae, aut ex investitura, vel immemorabili consuetudine inviolabiliter observata, vel ex aliis rationabilibus causis, per nos vel successores nostros cognoscendis, approbandis, seu etiam declarandis, competentia², quae etiam licet tollere non intendamus, tamen nostram et Romani Pontificis supremam potestatem, superioritatem, nostramque et eiusdem Romani Pontificis, nostrorumque Romanae curiae tribunalium, officialium et iudicum iurisdictionem praedictam impedire, aut contra illam, praeterquam in casibus a iure permissis, suffragari posse vel debere nolumus, nisi prius causa onerosa vel investitura, seu immemorabilis³ praedicta in eadem camera, citato commissario praedicto, legitime probata, verificata et iustificata, aliae vero causae rationabiles praedictae a nobis seu successoribus praedictis pro talibus cognitae, approbatae, seu declaratae fuerint) revocamus pariter et abrogamus; irritum et inane etiam decernentes quicquid secus super his a quoquam, quovis praetextu, occasione vel causa, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 33. Non obstantibus praemissis, et, quatenus opus sit, nostra de non tollendo iure quaesito, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon

¹ Legerem ut pro aut (R. T.).

² Aptius in l. parall. leg. competentibus (R. T.).

³ Male edit. Main. legit immemorabili (R. T.).

Derogat contrariis.

statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus et litteris apostolicis, praedictis et quibusvis aliis, etiam ut praefertur seu alias qualificatis et speciali notâ et mentione dignis, etiam motu, scientiâ et potestate paribus, et etiam consistorialiter, et de eorumdem cardinalium consilio et assensu, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam inexcogitabilibus et necessario exprimendis, etiam in vim contractus iurati camerarum obligatione vallati, et quovis alio robore et cautela firmatis, editis et seu factis, ac alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries et iteratis vicibus confirmatis, approbatis et innovatis;

§ 34. Quibus omnibus et singulis (etiâ in eis caveatur expresse quod nullo unquam tempore sub similibus vel dissimilibus exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, gratiarum, privilegiorum et alienationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptae, et, quoties illae emanarent, toties in pristinum et validissimum statum, etiam sub posteriori datâ per eos quibus concessa sunt eligendâ, restituta, reposita et plenarie reintegrata et de novo concessa sint et esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia ex-

pressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret), tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissis et formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, praesentibus plenè et sufficienter expressis habentes, specialiter et expresse ac latissime derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 35. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus et apostolicâ auctoritate decernimus, easdem praesentes ad valvas basilicae Principis Apostolorum, et cancellariae apostolicae, ac in acie Campi Florae per aliquem ex cursoribus nostris publicari, et illarum exempla ibidem affixa relinqui, quae sic publicatae et affixae omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant et avertent, ac si illorum unicuique personaliter notificatae et intimatae fuissent,

§ 36. Quodque earumdem praesentium transumptis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra habeatur, quae ipsis originalibus litteris haberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

§ 37. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reprobationis, reservationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, praecepti, statuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, revocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innovationum, declarationum, derogationis, voluntatum et decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXIV, XII kalendas novembris, pontificatus nostri anno II.

Publicari
mandat.

Fides transumptorum.

Sanctio poenalis.

Constitutiones Pontificum, quae hinc recensentur;

§ 38. Quapropter, ut ea quae a Paulo V et Urbano VIII praedecessoribus praefatis in eorum constitutionibus huiusmodi, necnon etiam ea quae a praedicto Clemente VIII praedecessore in aliâ sua constitutione etiam in favorem eiusdem Sedis Apostolicae ac eius subditorum, quae incipit *Romanum debet Pontificem*, sub datum anno MDCI, pridie nonas iulii, pontificatus sui anno X editâ, et a Paulo V per suas quae incipiunt *Pastorale munus*, sub datum anno MDCXVII, XII kalendas decembris, pontificatus sui anno XIII, necnon a dicto Urbano VIII, praedecessoribus, per suas sub plumbo expeditas litteras quae incipiunt *Decens et aequum esse censemus*, sub datum anno MDCXXVII, kalendis iunii, pontificatus sui anno IV, confirmatâ, adeo provide sancita ac respective approbata et innovata fuerunt, eo firmiter et exactius ut par est observentur, quo saepius iteratâ huius sanctae Sedis auctoritate comprobata fuerint, pro incumbenti nobis officii pastoralis debito providere volentes, necnon omnium et singularum constitutionum et litterarum superius relatarum et insertae respective ac omnium et singulorum in illis contentorum tenores et datas, etiam veriores, aliaque etiam necessario hic exprimenda, praesentibus pro expressis et integre insertis habentes,

Approbat et confirmat.

§ 39. Motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, tam primordiales constitutiones et ordinationes Pauli V ac Urbani VIII praedecessorum praedictorum, quam etiam praedictam constitutionem Clementis VIII, ac praedictas eorumdem Pauli V et Urbani VIII litteras dictae constitutionis praedicti Clementis VIII confirmatorias, ac etiam constitutionem recolendae memoriae Sixti Papae V itidem praedecessoris nostri de

non offendendis birruariis et aliis iustitiae ministris et executoribus editam, illius quoque tenorem et datam etiam veriores praesentibus pro expressis habentes, cum omnibus et singulis in praedictis constitutionibus et earum qualibet contentis, apostolicâ auctoritate perpetuo confirmamus, approbamus et innovamus, eaque omnia et singula perpetuo, inviolabiliter et inconcusse observari, sub quibuscumque poenis respective expressis in illis et earum qualibet, scilicet etiam confiscationis honorum et laesae maiestatis rebellionisque in primo capite, praecipimus et mandamus; praedictamque eiusdem Sixti V praedecessoris constitutionem etiam ad offendentes Romanae ac aliarum dicti nostri Status Ecclesiastici curiarum cursores et mandatarios ac quoscumque alios officiales et ministros in omnibus et per omnia extendimus et ampliamus.

§ 40. Ac omnia et quaecumque privilegia, facultates, licentias, exemptiones, immunitates, coadiutorias, provisiones, assignationes et gratias quocumque nomine nuncupatas, per Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac dictam Sedem Apostolicam, et quosvis Sedis et camerae praedictarum officiales et ministros quacumque auctoritate et potestate fungentes, etiam S. R. E. cardinales, etiam eiusdem S. R. E. camerarios, etiam de latere legatos, ceterosque etiam speciali nomine et expressione dignos ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis rebus publicis, nationibus, regnis, provinciis, communitatibus, universitatibus, civitatibus, terris et locis ac personis, in praedictis constitutionibus et litteris nominatis et specificatis, ac etiam prout in illis exprimitur qualificatis, et quibuscumque aliis quacumque qualitate, statu, gradu, conditione, praerogativâ et dignitate, etiam ecclesiasticâ, etiam S. R. E. cardinalatus, ac qualibet aliâ etiam mundanâ dignitate,

Quaecumque contrarium revocat.

etiam imperiali, regali, ducali, et aliâ quacumque praeditis, etiam individuum mentionem et expressionem necessario requiruntibus, hactenus, praeter aut contra tenores, formas et verba earumdem constitutionum et cuiuslibet earum, seu aliâs illarum et cuiuslibet earum dispositioni quomodolibet repugnantia, aut illis quae praedicti praedecessores per suas constitutiones huiusmodi revocarunt neminique suffragari voluerunt similia, sive ad vitam, sive ad tempus, sive in perpetuum, etiam motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac de unanimi venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium assensu et voto, etiam cum specificâ earumdem constitutionum et litterarum derogatione, et aliâs quomodolibet, facta, concessa, emanata, factasque, concessas, emanatas, et iteratis vicibus ac pluries confirmata, approbata et innovata, confirmatasque, approbatas et innovatas (quibusdam, quae dicti praedecessores exceperunt, exceptis), eorum omnium et singulorum tenores praesentibus similiter pro plene expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, abolemus, abrogamus et annullamus, viribusque et effectum evacuamus, ac revocata, cassata, irrita, abolita, abrogata, annullata, viribusque et effectum vacua esse et perpetuo fore, perinde ac si nunquam emanassent, eaque imposterum nemini sive in petitorio sive in possessorio, etiam summariissimo, et aliâs quomodolibet, suffragari nunquam posse aut debere, decernimus et declaramus.

Et facultates factas cuiuslibet familiae subditae.

§ 41. Praeterea licentias et facultates cuiuslibet familiae subditae, ac cuiusque subdito, etiam ut praemittitur ac aliâs quomodolibet qualificato, etiam motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine, ac aliâs quomodolibet concessas,

in propriis civitatibus, terris, castris, locis et territoriis imponendi et solvendi tales¹, etiam pecuniarias, ac concedendi quascumque impunitates quibusvis delinquentibus, sive etiam reis cuiuscumque status, gradus, dignitatis et conditionis existentibus,

§ 42. Necnon facultates, auctoritates et potestates quoscumque bannitos et facinorosos ac delinquentes et reos (quibusvis personis etiam ut praemittitur qualificatis, ratione civitatum, terrarum, castrorum et locorum ac dominiorum et territoriorum quorumcumque ad eas quomodolibet et quodocumque, etiam ratione ecclesiarum, abbatiarum, monasteriorum et aliorum quorumlibet beneficiorum, tam secularium quam regularium, quae in titulum, administrationem seu commendam aut aliâs obtinent, spectantium subditos) etiam pro excessibus extra civitates, terras, castra, loca, dominia et territoria huiusmodi commissis condemnatos seu condemnandos, ac etiam non subditos, pro criminibus, delictis et excessibus quibuscumque, et pro quavis gravissimâ causâ, etiam criminis laesae maiestatis, et pro aliis magis qualificatis et atrocioribus, ac etiam non habitâ pace, in civitatibus, terris, castris, locis, dominiis et territoriis huiusmodi dumtaxat commissis vel committendis, aut aliâs quacumque de causâ etiam capitaliter bannitos seu condemnatos, vel imposterum pro tempore banniendos seu condemnandos, etiam postquam banniti et condemnati fuerint per iudices et iustitiae ministros ipsarum civitatum, terrarum, castrorum, locorum, dominiorum, territoriorum huiusmodi ad triremes vel alias quascumque poenas corporis afflictivas, ac honorum et facultatum in toto vel in parte distractivas et privativas, etiam capitaliter et in ultimi supplicii poenam,

Item potestates circa bannitos.

¹ Nescio an legerem tales pro tales (R. T.).

et ipsâ parte aliquo modo non concordatâ, arbitrio earumdem personarum, et quando illis ita videbitur, tam per viam revisionis causae, vel compositionis, aut commutationis et moderationis poenae, quam ex mera gratiâ, in foro fori absolventi, et ad patriam, famam, gradus, honores, dignitates et officia ac bona quaecumque, etiam fisco incorporata, prout eisdem personis libuerit, ac in pristinum et eum in quo ante patrata delicta aut sequutam condemnationem reperiebantur statum, sine Romani Pontificis pro tempore existentis aut cuiusvis alterius personae etiam apostolici de latere legati licentiâ, restituendi, reponendi et plenarie reintegrandi, ac omnem inhabilitatem et infamiam abolendi, atque nedum erga facinorosos et eos¹ ac alios huius generis homines supradictos bannitos et condemnatos, ac banniendos et condemnandos, ut praefertur, sed etiam erga carceratos et quacumque de causâ in posterum per iudices et iustitiae ministros civitatum, terrarum, castrorum, dominiorum et territoriorum praedictorum, ac per iudices etiam totius Status Ecclesiastici, necnon gubernatorem et alios iudices et tribunalia Urbis, quoad subditos praedictarum personarum, ut praemittitur, pro quibuscumque etiam ut praefertur ac etiam magis qualificatis et atrocioribus etiam laesae maiestatis delictis et excessibus quibuscumque, tam in civitatibus, terris, castris, locis, dominiis et territoriis praefatis, quam extra illa in Statu Ecclesiastico, seu alibi, ac etiam in Urbe, per subditos suos, necnon etiam per non subditos, pro similibus delictis et criminibus in eisdem civitatibus, terris, castris, locis, dominiis et territoriis commissis carceratos et carcerandos, ac ex quacumque causâ detentos et arrestatos, ac per iudices et iustitiae

ministros civitatum, terrarum, castrorum, locorum, dominiorum et territoriorum praedictorum condemnatos seu condemnandos, tam ante quam post sententiam et condemnationem, sive poenam, etiam capitalem, et ultimi supplicii, ac etiam triremium, seu aliam quaecumque, ut praefertur, corporis afflictivam, ac honorum et facultatum in toto vel in parte distractivam et privativam, ac etiam post realem transmissionem factam seu quodocumque faciendam ad triremes, et dum inibi damnati ad certum tempus seu ad vitam morantur, facultatibus, auctoritatibus et potestatibus supradictis pariformiter et absque ullâ prorsus differentiâ in omnibus et per omnia semper ubique, etiam in ipsis carceribus et triremibus, utendi, easque exercendi et exequendi, necnon homines huiusmodi delinquentes, reos, accusatos, carceratos et sponte constitutos, processatos, ac eos et quoscumque alios, etiam ad triremes condemnatos et actu remiges, etiam condemnationis seu relegationis tempore nondum finito, et accusandos sive arrestandos, vel de crimine quocumque supradicto suspectos, delatos et deferendos, ab omnibus illis pro tempore imputatis et contra eos delatis criminibus huiusmodi absolventi, gratiandi, liberandi, poenas remittendi, commutandi, moderandi, cum quibusvis desuper componendi, compositiones taxandi, et sic absolutos, gratiandos, liberatos et remissos ad patriam, famam, honores et bona quaecumque, et in pristinum statum restituendi, omnemque infamiam et inhabilitatem abolendi facultates,

§ 43. Ac ulterius quascumque exemptiones, seu comprehensionis exclusiones, aut non comprehendendi declarationes et exceptiones a constitutionibus recolendae memoriae Iulii Papae III, ac dicti Sixti V, et aliorum quorumvis Pontificum Roma-

Quascumque exemptiones.

¹ Nescio an legendum reos pro eos (R. T.).

norum etiam praedecessorum nostrorum, quocumque tempore super bannitorum seu condemnatorum et aliorum delinquentium in dictis constitutionibus expressorum receptatione editis, illarum tenores et datas, etiam veriores, praesentibus similiter pro expressis habentes, quantum attinet ad bannitorum seu condemnatorum et delinquentium huiusmodi receptationem, et seu consilii, victualium, auxilii, favoris ac pro singulari certamine faciendo loci praestationem, et quamcumque aliam contraventionem, poenarumque in huiusmodi constitutionibus impositarum remissiones et condonationes,

Alienandi facultates.

§ 44. Necnon facultates alienandi quocumque titulo bona immobilia, sive iurisdictionalia, sive non iurisdictionalia, et mere allodialia, in Statu nostro Ecclesiastico praefato existentia, absque nostrâ et Sedis Apostolicae licentiâ in forenses et extraneos,

Licentias aedificandi castra etc.

§ 45. Licentias quoque et facultates aedificandi castra etiam diruta, seu arces et fortalitia construendi in Statu Ecclesiastico immediato vel mediato¹ praedicto, absque nostrâ et Romani Pontificis pro tempore existentis praecedente licentiâ in scriptis obtinendâ, quibusvis personis, etiam ut praemittitur qualificatis, quamcumque auctoritate, ac quoquomodo et qualitercumque, ac aliâs, ut supradictum est, concessas, ac semel et pluries confirmata et innovata², motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine paribus etiam revocamus, cassamus, irritamus, abolemus, abrogamus, annullamus, viribusque et effectu evacuamus, ac revocata, cassa, irrita, abolita, abrogata, annullata, viribusque et effectu vacua esse et perpetuo fore, ac si nunquam emanassent, similiter decernimus et declaramus. Insuper, ad obviandum supplantationibus

¹ Iterum edit. Main. legit *immediato* (R. T.).

² Legerem *confirmatus* et *innovatus* (R. T.).

successorum, tollendamque haereditariae successionis imaginem in ecclesiasticis prohibitam, nos, quascumque mutuas cessiones ac resignationes ad invicem cum reservatione fructuum in toto vel in parte, tam in eadem supplicatione seu eodem tempore, quam separatim et diversis temporibus etiam per menses et annos interpolatis, ac etiamsi correspectivae non sint, nec censi possint, inter quascumque personas quacumque qualitate, statu, gradu, conditione, praerogativa, antelatione, praeminentiâ et dignitate, etiam ecclesiasticâ, etiam cardinalatus S. R. E., praeditas, quandocumque factas, et a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, et forsân a nobis, ex quacumque causâ etiam sustentationis admissas, de monasteriis etiam consistorialibus et electivis, etiam commendari solitis, ecclesiisque et beneficiis ecclesiasticis secularibus et regularibus cuiuscumque Ordinis, etiam sancti Ioannis Hierosolymitani et sancti Antonii Viennensis, quantumlibet qualificatis, ubique existentibus; supplicationesque, ac etiam motus proprii cedulas quibuscumque clausulis et decretis etiam insolitis et extraordinariis munitas super illis signatas, ac litteras apostolicas provisionum, seu commendarum desuper, etiam sub plumbo, etiam consistorialiter, ac aliâs quomodolibet in favorem cuiuscumque personae ut supra qualificatae expeditas, etiamsi possessione sequutâ, vel aliâs cessiones seu resignationes huiusmodi fuerint sortitae plenarium effectum, et nullum ius penes cedentem seu resignantem remanserit, possessionesque adeptas et inde sequuta, etiamsi ille seu illi, ad cuius seu quorum favorem est facta cessio seu resignatio tituli cum reservatione fructuum ad favorem alterius, eundem titulum seu titulos cum reservatione fructuum, seu iuris illos percipiendi, vel aliâs quomodolibet, etiam libere cesserit, seu

resignaverit, seu fructuum perceptionem et ius illos percipiendi alteri cesserit, seu cesserint, et cessiones seu resignationes huiusmodi suum in aliqua parte seu in totum fuerint sortitae effectum, illarum omnium et singularum tenores etiam hîc pro expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, similiter revocamus, irritamus, cassamus et annullamus, ac pro revocatis, cassatis et annullatis ac etiam infectis haberi volumus, ac si non emanassent; monasteriaque, ecclesias, et alia ut praemittitur cessa vel resignata cum reservatione fructuum, non ex personâ cessionarii, vel resignatarii, seu alterius, sed per obitum vel aliâs quovis modo ex personâ primi cedentis vel resignantis, omnino vere et non fecte vacare, ita quod, secutâ quandocumque praefatâ vacatione ex personâ primo loco cedentis vel resignantis, tunc monasteria, ecclesiae, seu alia praefata conferri possint et debeant, ipsique cessionarii et resignatarii et alii quicumque praedicti illorum fructus, et quaecumque alia cedentibus vel resignantibus aliâs reservata, non possint nec valeant unquam habere nec percipere, nec in eis aliquo modo se intromittere, decernimus et mandamus. Declarantes quod, si unus ex illis, inter quos mutua cessio seu resignatio cum reservatione fructuum in parte vel in totum, sive eodem sive diverso tempore, ut supra, facta praecessit, postmodum ad favorem alterius unam seu plures cessiones vel resignationes cum reservatione fructuum, sive motu proprio, sive ad partis supplicationem, et aliâs quovis modo, in totum vel in parte fecerit, seu in futurum faciat, etiam has omnes cessiones seu resignationes sub hac nostrâ revocatione comprehendi.

Clausulas praeservationis appoint.

§ 46. Decernentes praesentes litteras, ac omnia et singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in praemis-

sis seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet praetendentes, illis nullatenus consenserint, et ad hoc citati aut auditi non fuerint, minusque causae, propter quas eadem praesentes emanarunt, deductae, verificatae, seu aliâs sufficienter aut etiam nullatenus iustificatae fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato et substantiali, aut ex quovis alio capite, a iure, vel facto, aut statuto seu consuetudine resultante, vel praescriptionis etiam quadraginta annorum et ultra, aut quocumque alio colore, praetextu et causâ, etiam in corpore iuris clausis, aut quod de voluntate nostrâ huiusmodi et aliis superius expressis seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato vel concessio quempiam uti seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium constitutionum et ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per omnes et singulos, ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari,

§ 47. Sicque et non aliter in praemis-

Clausula sub-

iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae camerarios et de latere legatos et nuntios, et alios quavis auctoritate et potestate fungentes, nunc et pro tempore existentes, in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi seu interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, irritumque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§ 48. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, nostram de non tollendo iure quaesito, ac apostolicis, necnon in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, et litteris apostolicis, praedictis et quibusvis aliis, etiam ut praefertur seu alias quomodolibet qualificatis, ac speciali nota et mentione dignis, etiam motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, et de eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium consilio et unanimi consensu, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam inexcogitabilibus et necessario exprimendis, etiam in vim contractus iurati camerarum obligatione vallati, et quovis alio robore et cautela firmatis, editis, et seu factis et

emanatis, ac alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries et iteratis vicibus confirmatis, approbatis et innovatis, necnon omnibus illis, quae praedicti praedecessores in eorum constitutionibus et litteris supra expressis voluerunt non obstare;

§ 49. Quibus omnibus et singulis (etiamsi in eis caveatur expresse quod nullo unquam tempore sub similibus vel dissimilibus exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, indultorum, privilegiorum, et assignationum et gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptae, et, quoties illa emanarent, toties in pristinum et validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita et plenarie reintegrata, et de novo concessa sint et esse censeantur, necnon, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret), tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, specialiter et expresse ac latissime derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 50. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus et apostolicam auctoritate decerni-

1 Aptius lege illae (R. T.).

Clausula derogatoria.

Publicationis forma.

mus easdem praesentes litteras ad valvas basilicae Principis Apostolorum, et cancellariae apostolicae, ac in acie Campi Florae de Urbe per aliquem ex cursoribus nostris publicari, et illarum exempla ibidem affixa relinqui, quae sic publicatae et affixae omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant et arcent, ac si illorum unicuique personaliter notificatae et intimatae fuissent;

Transumptis credi iubet.

§ 51. Quodque earundem praesentium transumptis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvii novembris MDCXLV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 27 novembris 1645, pontif. anno II.

XLVII.

Confirmatio decreti archiepiscopi Valentiniensis super contributione ecclesiasticorum cum laicis pro manutentione mille et ducentorum militum pro defensione limitum regni Valentiae ab invasione hostili.

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Exponitur decretum archiepiscopi Valentini.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum trium statuum seu stabilimentorum universi regni Valentiae nobis expositum fuit, quod ad eorum instantiam venerabilis frater archiepiscopus Valentiniensis, de consilio et assensu dilectorum etiam filiorum capituli ecclesiae Valentiniensis, et alias sub certis modo et forma tunc expressis, decrevit, ut omnes personae ecclesiasticae civitatis et dioecesis Valenti-

nensis una cum laicis concurrere deberent in sisis, gabellis, impositionibus, aut aliis modis eligendis pro colligendis pecuniis necessariis ad manutentionem mille et ducentorum militum, spatio quatuor mensium abinde decurrendorum dumtaxat, pro defendendis limitibus dicti regni Valentiae, principatui Cathaloniae et regno Aragoniae, inter quae viget bellum, contumini, ab invasione hostili et damnis quae inde personae, loca et bona tam ecclesiasticorum quam secularium pati possent, reservata tamen nostra et huius Sanctae Sedis approbatione intra octo menses impetranda, et alias prout in decreto eiusdem archiepiscopi desuper emanato uberius dicitur contineri.

§ 2. Quapropter nomine eorundem exponentium fuit nobis humiliter supplicatum, ut desuper auctoritatem nostram interponere de benignitate apostolica dignemur.

§ 3. Nos igitur, eosdem exponentes specialibus, favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium controversiis iurisdictionalibus praepositorum, quibus hoc negotium examinandum commisimus, consilio, decretum dicti archiepiscopi, ut praefertur, factum super contributione dictarum personarum ecclesiasticarum pro manutentione praedictorum mille et ducentorum militum per dictos quatuor

Supplicatio pro approbatione eiusdem decreti.

Confirmatur decretum archiepiscopi Valentini.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

2 Male edit. Main. legit qui (R. T.).

menses ad praescriptum caput *Pervenit de immunitate ecclesiarum*, apostolica auctoritate, tenore praesentium, convalidamus.

Contrariis derogat.

§ 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die II decembris MDCXLV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 2 decembris 1645, pontif. anno II.

XLVIII.

Statutum ut congregatio generalis in Societate Iesu celebretur singulo novennio, neque illius celebratio per generalem, aut congregationem particularem vel generalem, impediri, vel ultra novennium differri possit.

Innocentius Papa X,
ad perpetuam rei memoriam.

Congregatio generalis in Societate Iesu singulo novennio celebranda.

§ 1. Prospero felicique statui Societatis Iesu, quae viris pietate et doctrinâ insignibus referta uberes in vineâ Domini fructus iugiter producit, pro pastoralis nostrâ sollicitudine consulere volentes,

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

audita desuper dilectorum filiorum presbyterorum regularium eiusdem Societatis ad praesens in Urbe generaliter pro faciendâ novi propositi generalis electione congregatorum sententiâ, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut in posterum perpetuis futuris temporibus congregatio generalis in praedictâ Societate singulo quoque novennio computando semper a celebratione ultimae congregationis generalis haberi et celebrari omnino debeat, ita quod illius celebratio nullo modo, nec ex quavis causâ, sive per praepositum generalem pro tempore existentem, sive per quamcumque congregationem particularem vel generalem, impediri, vel ultra novennium huiusmodi differri seu prorogari possit;

§ 2. Praeterea ut, quotiescumque habebitur et celebrabitur congregatio generalis huiusmodi, toties novi assistentes, ab illis plane diversi qui praecedente novennio assistentium huiusmodi muneribus functi fuerint, eligi, seu assumi et deputari; ac demum, ut omnes et singuli eiusdem Societatis provinciales, visitatores, praepositi, rectores, superiores locales et alii officiales iurisdictionem seu superioritatem habentes quomodolibet nuncupati, exceptis magistris novitiorum, et¹ eorum respective muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus et officiis praedictis quomodocumque nuncupatis per triennium dumtaxat durare debeant, eaque elapso triennio huiusmodi eo ipso vacent et vacare censeantur, ipsosque² ad alia quaevis eiusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes et officia praedicta quomodolibet nuncupata, etiam viceprovincialis, seu vicepraepositi, vel vicereactoris, nullatenus eligi seu assumi vel deputari va-

1 Pro et videtur potius in esse legendum (R. T.).

2 Potius lege ipsique (R. T.).

Creatio novorum assistentium in praedicta congregatione generali.

Reliqui superiores, exceptis magistris novitiorum, per triennium tantum durare debent.

leant, nisi per annum cum dimidio saltem a fine dicti triennii computandum a praedictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus et officiis praedictis cessaverint, tenore praesentium statuimus, mandamus, praecipimus et ordinamus.

Haec non observantibus poenae indignantur.

Irritatur quae libet super his dispensatio vel derogatio.

§ 5. Decernentes praemissa omnia et singula in perpetuum inviolabiliter, sub excommunicationis latae sententiae, ac suspensionis a divinis, privationis vocis activae et passivae, ac officiorum quorumbet, inhabilitatisque ad illa et alia quaevis imposterum obtinenda poenis, ipso facto, absque aliâ declaratione, tam per mandantes, procurantes, eligentes et deputantes, quam recipientes et exequentes, irremissibiliter incurrendis, observari debere, neque adversus illa, seu illorum aliquod, praesentemque nostram constitutionem per praepositum generalem pro tempore existentem, aut quamcumque congregationem, etiam generalem, vel quemlibet alium superiorem et officialem dictae Societatis, aut nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis, Sedisque Apostolicae nuncios, vel S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios quacumque potestate fungentes, unquam dispensari, disponi vel derogari posse, et quamcumque dispensationem, dispositionem et derogationem adversus eadem praemissa, seu eorum aliquod, praesentemque constitutionem, per praedictos, seu ipsorum aliquem, pro tempore quomodolibet factam, sive concessam, nullam prorsus, ac nulliter et subreptitiae obreptitiaeque extortam fore et esse ac censi et haberi, neminique ullatenus suffragari debere, praesentesque litteras de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, seu quocumque alio quantumvis substantiali et expressam mentionem requirente defectu, ac ex quocumque titulo, praetextu, causâ,

occasione et capite, etiam in corpore iuris clauso, notari, impugnari, redargui, rescindi, ad viam et terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apositionis oris, vel quodvis aliud iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, vel etiam motu simili concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti minime posse; sed easdem praesentes semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios quacumque potestate fungentes, nunc et et pro tempore existentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus quibusvis apostolicis, et praesertim felicitis recordationis Gregorii XIV unâ quae incipit *Ecclesiae catholicae*, sub datum xxviii iunii, et aliâ quae incipit *Exponi nobis*, sub datum xx augusti MDCXI, pontificatus sui anno I, ac pia memoriae Pauli V, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, quae incipit *Quantum Religio*, de anno MDCVI, pontificatus sui anno II, aliisque in favorem dictae Societatis, vel circa illum¹ seu eius regimen, ac etiam in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, universalibus², et, quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de non tollendo iure quaesito, necnon praedictae Societa-

Contraria removeantur.

1 Potius lege illam (R. T.).

2 An vox universalibus conveniat, nescio (R. T.).

tis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Societati, illiusque superioribus et personis, ac locis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die I ianuarii MDCXLVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 1 ianuarii 1646, pontif. anno II.

XLIX.

Carmelitae Discalceati in processionibus et aliis actibus publicis eadem fruuntur praecedentiâ ac Carmelitae Calceati, dummodo incedant sub eadem cruce cum ipsis Calceatis; aliâs tenentur servare constitutionem Gregorii XIII desuper editam¹.

Innocentius Papa X,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii nobis divinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet ut ad ea semper intendamus per quae regularium personarum quarumlibet quieti consulitur.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Discalceatorum B. Mariae Virginis de Monte Carmelo primitivae observantiae congregationis Hispaniarum nobis nuper exponi fecit, nonnulli alii regulares in partibus Hispaniarum, non obstantibus habitu, regulâ, professione, ac denominatione seu titulo a diversis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris atque etiam ab universo populo christiano ubique dari solitis eisdem fratribus Discalceatis dicti Ordinis Carmelitici, ausu temerario, contra decreta seu declarationes felicitis recordationis Clementis VIII, sub datum xx augusti MDCIII, Pauli V etiam, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, sub datâ II septembris anni etiam MDCV, emanata, contendunt Ordinem praedictum non esse unam eandemque religionem cum fratribus Carmelitis Calceatis, neque unum ex quatuor Mendicantium Ordinibus, neque etiam eosdem fratres Discalceatos huiusmodi in comitiis, processionibus et aliis actibus publicis debere cum eisdem Carmelitis Calceatis unitos, mixtos et incorporatos incedere: nobis

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

propterea idem procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut de opportuno circa decreta seu declarationes huiusmodi remedio providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Carmelitis
Discalceatis in
processionibus
sub eadem cruce
cum Calceatis
incedere
conceditur.

§ 2. Nos igitur, eundem procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, praefata decreta eorumdem Clementis et Pauli praedecessorum (modo tamen dicti fratres Discalceati cum eisdem fratribus Carmelitis Calceatis sub eadem cruce incedant, sin minus servetur constitutio sanctae memoriae Gregorii Papae XIII etiam praedecessoris nostri super praecedentiâ inter regulares diversarum religionum), apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salvâ tamen semper auctoritate congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae
apponuntur.

§ 3. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis ad quos spectat et pro tempore spectabit inviolabiliter observari, sicque ab omnibus pariter et singulis censi, reputari, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, qua-

vis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis nostris et Apostolicae Sedis nunciis, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte eorumdem fratrum Discalceatorum dictae congregationis Hispaniarum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ eos praemissis omnibus et singulis, iuxta praesentium tenorem, pacifice frui et gaudere; non permittentes eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet molestari; contradictores quoslibet et rebelles, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis et congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel aliâ quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, et auctoritate praedictâ decernimus, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub an-

Poenas in-
iungit non obe-
dientibus.

Derogat con-
trariis.

Transumptis
credi iubet.

Clausulas ap-
ponit.

nulo Piscatoris, die IV ianuarii MDCXLVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 4 Ianuarii 1646, pontif. anno II.

L.

Ut alumni collegii Anglorum Duacensis possint promoveri ad ordines, etiam maiores, et presbyteratus, absque titulo et patrimonio, cum dispensatione aliquarum irregularitatum¹.

Dilecto filio, moderno et pro tempore existenti rectori collegii Anglorum Duacensis,

Innocentius Papa X.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. De tuâ singulari fide, prudentiâ et doctrinâ plurimum in Domino confidentes, ea tibi benigne concedenda duximus, quæ infrascripti collegii et alumnorum illius commodo et utilitati profutura esse cognoscimus. De venerabilium itaque fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum consilio, ad quindecim annos proximos dumtaxat, et interim quamdiu rectoris munere in dicto collegio Anglorum Duacensi fungeris, quo ipsius scholares alumni, post longos studiorum labores, sacerdotali ministerio, pro loci et temporis necessitate, fungi, ac functionibus sacris assuescere, ac ecclesie dicti collegii officia divina præstare, seu uti operarii fructuosius mitti valeant, eisdem alumni, ut, de tuo consensu, et examine præcedente, et absque litteris dimissoriis suorum Ordinariorum, et non obstante quocumque natalium defectu, super quo cum illis gratiose dispensamus, clericali militiae adscribi, et aliquibus quatuor, etiam feriatis, et continuis vel interpolatis seu unicâ, diebus ad quatuor minores, necnon

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

tribus dominicis vel aliis festivis pariter continuis vel interpolatis diebus, etiam absque ullo beneficii et patrimonii titulo, ad sacros et presbyteratus ordines extra tempora a iure statuta, et anni curriculo non expectato, nec servatis interstitiis a sacro Concilio Tridentino designatis, et absque eo quod, antequam de uno ad alium Ordinem promoveantur, in primo quoque suscepto ministrare aut alicuius ecclesie servitio adscribi teneantur, promoveri, et promoti in illis etiam in altaris ministerio ministrare, libere et licite valeant;

§ 2. Necnon tibi, ut per te, vel confessorem idoneum, quem duxeris eligendum, singulos alumnos prædictos a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, quas ipsi pro tempore quomodolibet incurrerint, et a quibusvis peccatis, excessibus et delictis quantumvis gravibus et enormibus, etiam in casibus in litteris die Coenae Domini legi solitis contentis (conspirationis in personam vel Statum Romani Pontificis, falsitatis litterarum et scripturarum apostolicarum, delationis armorum et aliorum prohibitorum ad partes infidelium, iniectiois manuum violentarum in praelatos dumtaxat exceptis), absolvere, ac pro commissis poenitentiam salutarem et alia iniungenda eis iniungere, et cum eis super irregularitate per eos quomodolibet (præterquam occasione homicidii voluntarii, bigamiae et haeresis¹) contractâ dispensare, libere et licite valeas, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, facultatem concedimus et indulgemus. Praesentibus post lapsum dictorum quindecim annorum minime valituris.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac in uni-

¹ Edit. Main. legit *haeresi* (R. T.).

¹ Derogatio interdictum.

versalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVI februarii MDCXLVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 16 februarii 1646, pontif. anno II.

LI.

Constitutio super recessu S. R. E. cardinalium a Statu Ecclesiastico sine licentiâ Summi Pontificis, et reditu eorum, qui sine licentiâ huiusmodi recesserunt, ad Romanam curiam¹.

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Cum, iuxta sacrorum canonum dispositionem, venerabiles fratres nostri sanctae Romanae Ecclesiae cardinales in partem sollicitudinis apostolicae sint vocati ut Romano Pontifici pro tempore existenti personaliter assistant et in regimine universalis Ecclesiae eorum operam praestent, dicanturque pars corporis et membra ipsius Pontificis, ac diversis ecclesiis almae Urbis pro eorum cardinalatus titulo seu diaconiâ praeficiantur, et propterea apud eundem Romanum Pontificem in Romanâ curiâ residere teneantur, merito iam pridem nonnulli Romani Pontifices praedecessores nostri, provide considerantes quam indecens et detestabile sit quod cardinales locum et mansionem adeo sublimem contra eorum officii debitum deserant, et, quod culpabilius est, non obtentâ ipsius Pontificis pro tempore existentis licentiâ, a Statu Ecclesiastico discedant, varias constitutiones et decreta recessum huiusmodi prohibentia sub diversis

¹ Aliam Constitutionem edidit Urbanus VIII circa cardinalium ab Urbe discessum ultra quadraginta millia.

Bull. Rom. — Vol. XV.

56

poenis etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes arbitrandis ediderunt.

§ 1. Quia vero desuper satis provisum non esse experientiâ docemur, et ne tam perniciosum malum in dies crescere contingat opportuniora remedia adhibere decrevimus, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuâ constitutione statuimus, decernimus et declaramus, ut omnes et singuli eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales nunc et pro tempore existentes, qui non obtentâ a nobis et Romano Pontifice pro tempore existente licentiâ extra temporalem Status Ecclesiastici ditionem imposterum se transferrent¹, statim et eo ipso, absque aliquâ iudicis vel alterius præcedente declaratione, omnibus et quibuscumque privilegiis, immunitatibus, exemptionibus et indultis, etiam conferendi beneficia ecclesiastica, necnon transferendi pensiones seu fructus ecclesiasticos etiam loco pensionum reservados, ac testandi et disponendi, sibi quomodolibet a Sede Apostolicâ concessis, privati sint et existant;

§ 2. Ac insuper etiam poenam interdicti ingressus Ecclesiae eo ipso pariter absque aliquâ declaratione incurrant; necnon etiam aliis per nos et successores nostros Romanos Pontifices quovis modo arbitrandis poenis subiaceant; et ad sequendum omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et emolumentorum universorum, tam quorumcumque officiorum et munerum, etiam maiorum, etiam consistorialiter concessorum, specialique notâ et expressione dignorum, quae quomodolibet, etiam ex titulo vere oneroso, quam monasteriorum et aliorum quorumcumque beneficiorum secularium et quorumvis

Statuit ne cardinales extra Statum Ecclesiasticum sine licentiâ Summi Pontificis recedant.

Contraventionibus poenas imponit.

¹ Aptius lege transferent (R. T.).

Ordinum etiam S. Antonii Viennensis et hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani regularium, etiam iurisdictionem sive spiritualem sive temporalem habentium, quae in titulum, commendam, administrationem et alias quovis modo obtinent et pro tempore obtinebunt, necnon pensionum super quibusvis fructibus ecclesiasticis, ex quavis causa, etiam alimentorum et sustentationis, ac alias quomodolibet eis assignatarum, et fructuum ecclesiasticorum etiam loco pensionum ipsis reservatorum deveniri, etiam sine aliqua citatione, intimatione vel declaratione, possit et debeat. Et, si praedicti cardinales per sex menses, quos pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus et terminis assignamus, a die eorum recessus huiusmodi computandos, ad Romanam curiam personaliter et cum effectu non redierint, ultra poenas et alia supradicta, ac cumulative cum illis, etiam eo ipso, ut praemittitur, incurrant poenas privationis omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et emolumentorum universorum, tam quorumcumque officiorum et munerum, etiam maiorum, etiam consistorialiter concessorum, specialique nota et expressione dignorum, quae quomodolibet etiam ex titulo vere oneroso, quam monasteriorum et aliorum quorumcumque beneficiorum secularium et quorumvis Ordinum etiam S. Antonii Viennensis et hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani regularium, quae in titulum, commendam, administrationem et alias quovis modo obtinent et pro tempore obtinebunt, necnon pensionum super quibusvis fructibus ecclesiasticis ex quavis causa etiam alimentorum et sustentationis ac alias quomodolibet eis assignatarum, et fructuum ecclesiasticorum etiam loco pensionum ipsis reservatorum, nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis arbi-

trio libere, et absque eo quod ius aliquod titularibus acquiratur, distribuendorum et disponendorum. Quod si, lapsis praedictis sex mensibus, per alios sex menses immediate sequentes, quos pariter pro tribus canonicis monitionibus peremptoriisque dilationibus et terminis assignamus et assignatos esse volumus, adhuc abfuerint, et in termino horum ultimodictorum sex mensium ad Romanam curiam personaliter et cum effectu non redierint, cumulative cum omnibus et singulis supradictis poenis etiam poenam privationis ipsorum praedictorum omnium et singulorum officiorum et munerum, etiam maiorum, etiam consistorialiter et alias quomodolibet etiam titulo oneroso ut praefertur concessorum, monasteriorumque et beneficiorum secularium, quantumvis ut supra qualificatorum, et fructuum et pensionum¹, etiam loco pensionum reservatorum, nostro pariter et pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio libere, et absque eo quod ius aliquod, ut praemittitur, titularibus acquiratur, distribuendorum et disponendorum, eo ipso itidem et absque alia declaratione incurrant.

§ 3. Cardinales autem illi, qui ante emanatam praesentem constitutionem non obtenta a nobis praedicta licentia extra temporalem Status Ecclesiastici ditionem iam se transtulerunt (salvis et firmis remanentibus omnibus per nos seu alios de mandato nostro desuper quomodolibet hactenus gestis et factis, ac in futurum gerendis et faciendis), si infra sex menses a die publicationis praesentis constitutionis, hic in Urbe, ut infra, faciendae, decurrendos, quos similiter pro tribus canonicis monitionibus peremptoriisque dilationibus et terminis assignamus, personaliter et cum effectu ad Romanam curiam non redierint, eo ipso itidem absque alia declaratione incidant in poenas

¹ Pro et pensionum leg. ecclesiasticorum (R.T.).

Statutum circa cardinales, qui ante praesentem Constitutionem sine licentia Summi Pontificis discesserunt.

interdicti ingressus ecclesiae et privationis facultatis testandi et disponendi, omniumque privilegiorum et indulgiorum praedictorum, ac fructuum, officiorum et munerum, etiam maiorum, etiam consistorialiter, ac etiam titulo oneroso concessorum, atque pensionum, monasteriorum et aliorum quorumcumque supra expressorum; et, si lapsis praedictis sex mensibus, iidem cardinales, qui ut praefertur iam extra dictum Statum Ecclesiasticum sine nostra licentia se transtulerunt, infra alios sex menses immediate sequentes, quos etiam pro tribus canonicis monitionibus et terminis ut supra assignamus, ad Romanam curiam personaliter et cum effectu non redierint, insuper poenam privationis praedictorum officiorum et munerum, etiam maiorum, etiam consistorialiter, ac etiam titulo oneroso concessorum, atque monasteriorum, beneficiorum et aliorum quorumcumque supra expressorum pariformiter incurrant.

Alias poenas addit.

§ 4. Si autem, tam cardinales, qui iam sine nostra licentia, ut praemittitur, extra Statum Ecclesiasticum se transtulerunt, quam illi quos in futurum, ut supra, extra eundem Statum absque nostra et pro tempore existentis Romani Pontificis licentia se transferre contigerit, per alios tres menses immediate sequentes, quos pariter pro tribus canonicis monitionibus peremptoriisque dilationibus et terminis assignamus, et sic in totum infra quindecim menses, personaliter et cum effectu ad Romanam curiam non redierint, decernimus deveniri posse ad alias poenas etiam quantumlibet maiores et graviore, ac individua mentione specialique nota dignas, per nos et successores nostros Romanos Pontifices declarandas, ac etiam usque ad poenam privationis dignitatis cardinalatus inclusive. Ac demum, ut de cetero, tam ad praesens, quam perpetuis futuris temporibus, cum aliquem ex eius-

dem sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, nunc et pro tempore existentibus, absque dicta nostra et pro tempore existentis Romani Pontificis licentia, ut supra, extra Statum praedictum se transferre contigerit, idem cardinalis in officiis, muneribus, legationibus, praefecturis, guberniis, protectionibus ordinum seu congregationum regularium, archiconfraternitatum, seu confraternitatum, collegiorum, monasteriorum, hospitalium et aliorum piorum locorum quorumcumque, necnon administratione tituli, vel diaconiae, ac etiam episcopatus sui, cardinalatus, ac quarumcumque aliarum ecclesiarum, etiam cathedralium, metropolitanarum et patriarchalium, quarum respectu aliquam iurisdictionem exercet, ac quorumcumque monasteriorum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, ut praemittitur, et alias quomodolibet qualificatorum, illorumque iurisdictionis tam spiritualis quam temporalis, et generaliter in omnibus et quibuscumque muneribus, etiam speciali nota et individua expressione dignis, sibi a praedicta Sede Apostolica iniunctis et commissis, cardinalem vel praelatum aut alium quemcumque substituere et subrogare (non obstantibus quibusvis facultatibus, licentiis et indultis desuper etiam motu simili ac etiam consistorialiter et alias quomodolibet hactenus concessis et deinceps concedendis) nullo modo possit et valeat, perpetuo similiter statuimus, decernimus et declaramus, facultatesque ac licentias et indulta praedicta, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, ad hunc effectum, a die quo extra dictum Statum recesserint non obtenta prius dicta licentia, cassamus, irritamus, viribusque et effectu evacuamus, ac pro non concessis, perinde ac si de illis nunquam cogitatum fuisset, haberi volumus.

¹ Potius lege recesserit (R. T.).

Excusationes tollit.

§ 5. Ab omnium autem et singularum poenarum tam supra expressarum quam etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices quomodolibet declarandarum incursu nolumus posse aliquem se excusare praetextu vel ratione cuiuscumque servitii seu negotii quorumcumque principum, etiam imperatoris et regum, aut rerum publicarum, regnorum, provinciarum, nec ratione cuiuslibet iussionis vel mandati eorum vel earum quodcumque vel quomodocumque facti vel faciendi, aut distantiae locorum, vel ratione cuiuscumque alterius causae vel occasionis, etiam publicae, aut aliàs favorabilis, etiam in corpore iuris seu constitutionum apostolicarum clausae, nisi huiusmodi causa seu causae in corpore iuris clausae coram nobis et Romano Pontifice pro tempore existente allegata seu allegatae, probataeque seu probatae, ac expresse admissa seu admissae fuerint. Ac ulterius nolumus posse aliquem per quemcumque, etiam per collegium cardinalium huiusmodi, etiam Sede Apostolica vacante, absolvi, seu etiam per viam gratiae seu iustitiae restitui, sed omnimodam cognitionem, absolutionem, relaxationem, restitutionem, reintegrationem, rehabilitationem et quamcumque aliam dispensationem seu dispositionem super praemissis, et eorum quolibet, nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici privative quoad omnes reservamus. Ceterum per easdem praesentes non intendimus in aliquo derogare constitutioni a felicitis recordationis Urbano Papa VIII etiam praedecessore nostro super residentia patriarcharum, primatum, archiepiscoporum et episcoporum, etiam cardinalium, editae.

Clausula praeservativa.

§ 6. Decernentes praesentes litteras, omniaque et singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis, aut cuiuscumque nullitatis vel invaliditatis vitio, intentio-

nisque nostrae, ac quocumque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo quod in praemissis quomodolibet interesse habentes seu habere praetendentes et praesertim eiusdem S. R. E. cardinales praemissis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, solemnitatesque et quaevis alia servanda et adimplenda nullatenus servata et adimpleta, causaeque, propter quas eadem praesentes emanarunt, adductae, verificatae, seu aliàs sufficienter aut etiam in aliquo iustificatae non fuerint, ac quocumque alio colore, praetextu, occasione et capite, etiam in corpore iuris clausis, et ex alià quacumque quantumvis rationabili, iustà et privilegiatà causà, etiam necessario exprimendà, a quoquam notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodvis iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu simili ac etiam consistorialiter concesso quempiam in iudicio vel extra illud uti nullo unquam tempore posse, neque easdem praesentes, et quaecumque contenta in illis, sub similium vel dissimilium constitutionum et dispositionum, etiam motu, scientià, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores successoresque nostros ac etiam per nos factarum et faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per omnes et singulos ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, perinde ac si consistorio nostro secreto de eorum-

Clausula sub-
tota.

dem venerabilium fratrum nostrorum consilio et unanimi assensu emanassent,

§ 7. Sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sedis praedictae nuncios, necnon eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, et quoscumque alios quavis auctoritate et potestate fungentes, nunc et pro tempore existentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, declarandi, interpretandi et definiendi facultate, ubique iudicari, interpretari, declarari et definiri debere, ita ut, si unquam aliquod dubium seu haesitatio super praemissis seu eorum aliquo oriri vel suscitari contingat, nullus praeter nos ac Romanos Pontifices successores nostros possit praesentes litteras quovis modo interpretari et declarare, irritumque et inane quicquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit.

Contrariis de-
rogat.

§ 8. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in conciliis universalibus, provincialibus et synodalibus editis et edendis, ac cancellariae apostolicae regulis, etiam, quatenus opus sit, illà de non tollendo iure quaesito, necnon sacri dictorum cardinalium collegii et quibusvis aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolicà, vel quavis alià firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, licentiis, facultatibus, indultis et litteris apostolicis, eidem collegio ac quibusvis cardinalibus et aliis quibuscumque, sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, et aliis efficacioribus et insolitis clausulis et decretis, etiam irritantibus, in genere vel in specie, etiam motu, scientià, deliberatione et potestatis

plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, et aliàs quomodolibet, et ex quacumque causà etiam hic forsàn necessario exprimendà, in contrarium concessis, emanatis, confirmatis et pluries approvatis, necnon omnibus et singulis, quae praedicti praedecessores in dictis suis constitutionibus et decretis voluerunt non obstare; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, ad effectum praemissorum specialiter, expresse et plenissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis
forma.

§ 9. Ut autem eadem praesentes et in eis contenta quaecumque ad omnium notitiam deducantur, et ne aliquis illorum ignorantiam praetendere possit,

Affixi et pu-
blicari mandat.

§ 10. Volumus, quod eadem praesentes per aliquem seu aliquos ex cursoribus nostris ad valvas basilicae Principis Apostolorum, et cancellariae apostolicae, et in acie Campi Florae de Urbe publicentur, et earum copiae ibidem affigantur et affixae relinquuntur, quae sic publicatae et affixae omnes et singulos quos concernunt arcent et afficiant, non secus ac si eorum unicuique personaliter intimatae et notificatae fuissent,

Transumptis
creari iubet.

§ 11. Quodque earundem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticà constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique locorum adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIX februarii MDCXLVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 19 februarii 1646, pontif. anno II.

LII.

Confirmatio concordiae super iure et formâ transportandi cadavera ad ecclesias regularium, super solutione quartae funeralis et sepulturâ impuberum, initae inter clerum secularem et regularem dioecesis Maioricensis.

Innocentius Papa X,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis apostolici muneris debito ad ea libenter intendimus, per quae personarum ecclesiasticarum tam secularium quam regularium quarumlibet quieti opportune consulitur, et illis quae propterea inter eas concorditer facta sunt, ut firmiter subsistant, libenter, cum a nobis petitur, apostolicae confirmationis robur adiicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causae huius Constitutionis.

§ 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum rectorum parochialium ecclesiarum necnon cleri et regularium Maioricensis civitatis et dioecesis nobis expositum fuit, quod alias [postquam (exortis variis litibus et controversiis, inter dilectos etiam filios capitulum et canonicos ecclesiae Maioricensis clerum secularem et rectores parochialium ecclesiarum civitatis et dioecesis praefatarum ex unâ, necnon inter sancti Antonii de sancto Antonio Viennensi et Praedicatorum ac Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum provinciae Maioricensis ac B. Mariae de Monte Carmelo et Eremitarum sancti Augustini necnon Sanctissimae Trinitatis et B. Mariae de Mer-

1 Refertur de verbo ad verbum praedicta concordia inter clerum secularem et regularem in hac eadem Constitutione § 2 et seqq.

cede Redemptionis Captivorum ac Minorum sancti Francisci de Paula respective Ordinum fratres et religiosos partibus ex alterâ, super iure et formâ sepeliendi cadavera defunctorum qui in ipsorum regularium ecclesiis sepulturam sibi elegerunt, coram venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositis, ac super quartâ funerali et sepulturâ impuberum, coram congregatione etiam venerabilium fratrum nostrorum eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum) tandem, post nonnulla decreta desuper ab eisdem cardinalibus emanata, partes praefatae litibus et controversiis huiusmodi, etiam indecis pendentes, operâ et ministerio certorum procuratorum ad id electorum, et sufficientibus facultatibus suffultorum, praevio diligenti desuper habito tractatu, negotioque huiusmodi saepe saepius ab ipsis partibus hinc inde diu et mature considerato, ut iurgiis et contentionibus obviam iretur, sumptibusque et expensis parceretur, ad certam et amicabilem inter se devenerunt concordiam et compositionem tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 2. « Noverint universi quod nos doctor Ioannes Baptista Caforteza, sacrista, doctor Marcus Antonius Cotoner, canonici cathedralis ecclesiae Maioricensis, electi ab admodum illustrissimo et reverendissimo capitulo eiusdem ecclesiae mediante resolutione capitulari habitâ die XIII aprilis MDCXXXIX, doctor Franciscus Lompard, olim rector ecclesiae loci de Porrers, doctor Michaël Villanova, rector parochialis ecclesiae S. Iacobi praesentis civitatis, Michaël Ioannes Sala, beneficiatus in sede et in parochiali S. Crucis, Marcus Antonius Forteza, beneficiatus in parochiali in ecclesiâ S. Michaëlis, electi me-

Hic refertur concordia, de qua in rubricâ.

dante resolutione habitâ die XII septembris MDCXXXVI in congregatione eadem die celebratâ de licentiâ illustrissimi ac reverendissimi domini don fratris Ioannis de Santander episcopi tunc Maioricensis, quae quidem resolutio congregationis in actis penes notarium infrascriptum et in ecclesiasticâ curiâ reconditis reperitur, ex unâ, et ex aliâ nos frater Antonius Rubi Ordinis Praedicatorum, S. Theologiae magister, et frater Iulianus Ginard, Ordinis sancti Francisci de Observantiâ lector iubilatus, pater provinciae, ac sanctae inquisitionis qualificator, habentes ad infrascripta commissionem et specialem potestatem, ille pro omnibus monasteriis Ordinis sancti Dominici, hic pro conventibus totius provinciae et hospitalis S. Antonii Viennensis, necnon monasteriorum B. Mariae Carmelitarum, et omnium Ordinis S. Augustini, Sanctissimae Trinitatis, ac S. Catharinae eiusdem Ordinis, B. Mariae de Mercede, et omnium Ordinis Minorum S. Francisci de Paula, ut constat instrumentis publicis receptis die XVI decembris MDCXLIII et die VIII iunii MDCXLIV per discretum Iacobum Pujol notarium publicum, de quibus ego notarius infrascriptus fidem facio, scientes et attendentes inter curatos et clericos seculares ex unâ, et regulares ex aliâ partibus motas fuisse varias lites, tam super formâ sepeliendi cadavera defunctorum, quam etiam super solutione quartae funeralis, et ad instandam resolutionem praedictarum litium ab utraque parte fuisse missos syndicos et procuratores, qui Romae coram sacris congregationibus cardinalium comparerent, et ad illorum instantiam motas fuisse sequentes controversias:

Contentio parochorum adversus regulares.

§ 3. In primis contendebant parochi inhibendum esse regularibus, ne procederent amplius ad sepulturam in casibus sibi permissis per se ipsos tantum processionaliter cruce elevatâ, sed cum in-

terventu parochi, vel eo prius convocato, allegantes decretum sacrae congregationis regularium de anno MDCIV;

§ 4. Sed regulares contra allegabant pacta et conventiones de sepeliendo per seipsos tantum et ingrediendi¹ parochias ac² levanda cadavera cruce elevatâ et processionaliter, dicentes se non esse sub regulâ, sed potius sub exceptione decreti concilii Lateranensis sub Leone X pro cuius observatione emanatum fuit dictum decretum sacrae congregationis, sibi que etiam suffragari consuetudinem immemorabilem, et quod stabat pro regularibus relatio illustrissimi et reverendissimi episcopi Maioricensis ex commissione sacrae congregationis Regularium, et allegabatur Breve Papa Pii V super confirmationem consuetudinis praedictae et pactorum et conventionum, datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIV februarii MDLXVII, quod incipit *Eaque concordia*, iunctâ praesertim eiusdem Brevis observantiâ; dicebatur enim per subsecutam observantiam insurgere eiusdem Brevis indubitata iustificationem, qua iustificatione suppositâ, non posse dubitari de veritate narratorum in eodem Brevis et illorum probatione: sed sacra congregatio praedicta, auditis partibus, et allegatis hinc inde ponderatis, die XIX iunii anni MDCXLIII fuit in voto, quod partes plenius iura sua deducant in eadem sacrâ congregatione, et mandavit interim nihil innovari, et iuxta huiusmodi decretum episcopo praefato literas dedit:

§ 5. Aliae controversiae agebantur in sacrâ congregatione eminentissimorum interpretum sacri Concilii Tridentini:

I. An dicti regulares teneantur solvere integram quartam funeralium parochis;
II. De quibus solvi debeat quarta praedicta;

1 Legerem ingrediendo (R. T.).

2 Forsan ad pro ac legendum (R. T.).

Allegatio regularium adversus parochos.

Aliae inter praefatos controversiae recensentur.

Parochi pro se allegabant Clementinam *Dudum, de Sepultur.*, § *Verum*, et concordiam quamdam de anno MCCXXXIX initam, ut ipsi asserebant, inter ipsos parochos et fratres Dominicanos conventus S. Dominici huius civitatis, in qua concordia Dominici promittebant solvere dictam quartam funeralem iuxta praescriptum constitutionis Bonifacii Papae VIII incipientis *Super cathedram*, necnon quamdam, ut asserebant, constitutionem eiusdem Bonifacii VIII de anno MCCXXIII, quae incipit *Olim gravibus*, datam¹ Avinione, sive melius Anagnii, pontificatus sui anno VIII, in favorem parochorum contra regulares Ss. Dominici et Francisci praefatae civitatis pro observantia alterius constitutionis, incipientis *Super cathedram*, in dicta Clementina *Dudum, de Sepultur.*, insertae, quam etiam asserebant confirmasse Clementem Papam VI per quamdam aliam constitutionem insertam in alia asserta constitutione Clementis Papae VII, data Avinione, v kalendas augusti, pontificatus sui anno XII, quae incipit *Tenore quorundam*; regulares vero allegabant consuetudinem legitimam restringentem dictam Clementinam *Dudum* ad sola funeralia, et etiam patentissima privilegia eximentia a dicta solutione quartae cum derogatione expressa dictarum constitutionum *Dudum, de Sepultur.*, Viennensis Concilii, et *Super cathedram* Bonifacii praedicti, necnon concordiarum, etiam auctoritate apostolica, iuramento, vel qualibet alia firmitate roboratarum, tandem se esse in legitimam possessionem et consuetudinem solvendi tantum quartam partem cerae intorstitionum, respectu monasteriorum solventium, respectu vero aliorum, scilicet a quadraginta annis citra confirmationem Concilii Tridentini aedificatorum, nihil omnino solvere:

¹ Edit. Main. legit datum (R. T.).

§ 6. Super quibus, auditis partibus, sacra congregatio respondit:

Ad I. Regulares praefatos, teneri solvere iuxta praescriptum Clementinae *Dudum, de Sepultur.*, § *Verum*;

Ad II. Teneri solvere, ex his quae disponuntur in dicta Clementina, nisi concurrat legitima consuetudo ad favorem ipsorum solvendi solummodo quartam partem ex intorstitiis tantum, seu ex alia particulari re: quod decretum, instantibus regularibus praedictis, suspensum fuit, quia regulares petebant a dicta sacra congregatione, utrum praedictum decretum loqueretur de omnibus monasteriis indiscriminatim, scilicet, tam de his quae sunt aedificata a quadraginta annis ante confirmationem Tridentini, et sunt in consuetudine solvendi tantum quartam partem ex intorstitiis, quam de aliis aedificatis a quadraginta annis citra confirmationem Tridentini; asserebant etiam dicti regulares pro se habere valida et patentissima privilegia eximentia dicta monasteria aedificata a quadraginta annis citra dictam confirmationem Concilii a solutione quartae et quintae funeralium:

III controversia. An filii impuberes, dum alibi sepulchra maiorum non extant, debeant sepeliri in eorum propria parochiali ecclesia;

Respondit sacra congregatio, filios impuberes, si non extant sepulchra maiorum, sepeliendos esse in propria parochiali ecclesia:

IV. An mater pro filiis impuberibus possit eligere sepulturam;

Respondit sacra congregatio, non licere matribus eligere sepulturam pro filiis impuberibus, cessante legitima consuetudine:

V. An liceat regularibus sepelire in suis ecclesiis confratres laicos, qui sepulturam non elegerunt;

Respondit sacra congregatio, confra-

Sacra congregatio cardinalium sacri Concilii Tridentini praedictis controversiis respondet.

tres laicos, si non praecedat eorum electio sepulturae, sepeliendos esse in eorum propria parochiali ecclesia:

§ 7. Attendentes nos praedicti electi tam admodum illustrissimi capituli, curatorum et clericorum secularium, quam regularium, inter praefatos utriusque partis syndicos et procuratores in Romanam Curiam (ad obviandum iurgiis, sedandum scandala et excusandum sumptus qui ex longissimis litium et dubiorum anfractibus sperabantur, de consilio praestantissimorum Romanae Curiae advocatorum, ac intervenientibus ad id eminentissimo domino cardinali Caesarino Ponenti, illustrissimoque domino Francisco Pauluccio congregationis Concilii secretario, et perillustribus dominis Armindo Riccio et Stephano Fabretto iuris utriusque doctoribus, ac utriusque causae procuratoribus, illo pro parte parochorum, hoc pro parte regularium, de consensu reverendissimi domini Marci Antonii Forteza, causam pro dictis parochis in Romanam Curiam agentis, et admodum reverendi patris fratris Benedicti Ferrer, sacrae theologiae magistri, ac sanctae Inquisitionis qualificatoris Ordinis Praedicatorum, agentis pro Dominicanis, et reverendi patris fratris Ioannis Baptistae Mestre Ordinis sancti Francisci, sacrae theologiae lectoris, agentis pro ceteris regularibus dictae dioecesis) actum fuisse de concordia praedictarum litium, et nos, habitis quamplurimis colloquiis, saepe saepius rebus mature consideratis et perpensis, in unam convenisse concordiam (quae proposita fuit congregationi habitae die xxviii aprilis anni currentis, in qua astiterunt admodum illustre capitulum ecclesiae cathedralis et omnes curati ac syndici omnium communitatum ecclesiarum secularium praesentis insulae, in qua congregatione fuit pro maiori parte approbata praedicta concordia, et commissum nobis praedictis electis capituli,

curatorum et clericorum secularium, ut pro parte totius cleri illam admitteremus, ut de dicta approbatione et commissione constat in actis celebrationis dictae congregationis penes notarium infrascriptum, et in ecclesiastica curia reconditis); scientes etiam eandem potestatem nobis attributam fuisse a praeposito et communitate clericorum secularium loci de Civitadella insulae Minoricensis¹ instrumento publico mediante recepto die II maii anni currentis per Ioannem Company notarium publicum, de quo ego notarius infrascriptus fidem facio; et expresse declarantes, quod in hac concordia comprehenduntur parochi et clerici locorum de Maho et Lator insulae Maioricensis, si infra quatuor menses, penes notarium infrascriptum, eam ratam habuerint: nos etiam praedicti regularium electi utentes facultatibus nobis attributis, ut supra, confitemur inter nos partes praedictas, et nominibus supra expressis deventum fuisse ad concordiam praefatarum litium in modum sequentem:

§ 8. Respectu causae convocationis parochi, quae agebatur in sacra congregatione regularium, concordatum fuit quod omnes regulares possint per se ipsos tantum absque interventu parochi atque clericorum secularium processionaliter² cruce elevata incedere, et, parochis non vocatis nec requisitis, eorum parochias ingredi, indeque ad sua monasteria levare et efferre corpora defunctorum, qui apud ipsos regulares elegerint sepeliri, prout hactenus consuetum fuit; atque adeo in hoc nihil esse innovandum, exceptis regularibus sex conventuum, scilicet Ordinis Praedicatorum sancti Dominici locorum de Monacor, Pollensa et Inca, ac Minorum sancti Francisci de Petra, sancti Augustini de Falantig, et Minorum sancti

¹ Vide an legendum *Maioricensis* R. T.).

Somma Pontifex consulti sedapdis iurgis inter clericum secularem et regularem.

Forma concordiae.

Francisci de Paula de Campos, qui iuxta pacta in limine foundationis non possunt absque interventu parochi et cleri exire ad supradicta; et in sex praedictis locis, et si in aliis extra hanc civitatem fuerint vocati parochus et clerus secularis ad associanda cadavera in ecclesiis regularium sepelienda, regulares adeant ecclesiam parochialem, fiatque processio sicut in cathedrali in funeribus generalissimis, et quando parochus et clerici seculares voluntarie vocabuntur pro associatione funeris, singuli clerici non possint plusquam duos solidos, et ministri, scilicet hebdomadarius, diaconus, subdiaconus et duo primicerii, quatuor solidos pro suis stipendiis recipere.

Respectu primae et secundae controversiae quartae funeralium concordatum fuit, quod ea regularium praedictorum monasteria, quae sunt aedificata a quadraginta annis ante confirmationem Tridentini, et sunt in consuetudine solvendi tantum quartam partem ex interstitiis, eandem solvant, et quartam partem de pane et candelis, quae, dum missa conventualis praesente cadavere cantatur, offeruntur, cum quinque solidis pro rectoris cerâ quae comburitur dum missa canitur, ut usque adhuc solitum est; et nunc de novo additur, ut deinceps de panno, quod vulgo dicitur *drap de cos de friseta negra*, de libris, ensibus et habitibus militaribus quartam partem dare teneantur, et unum de quatuor cereis, quos quatuor regulares iuxta feretrum defuncti deferre solent; de reliquis autem obventionibus, nempe de habitu regulari, de sudario, de sindone, de arcâ, de panno serico, seu de aliâ particulari re confraternitatum laicorum seu conventuum ipsorum regularium, de duobus cereis duorum acolytorum crucem comitantium, de aliis cereis, seu candelis, quae dantur ad manus regularium, de elemosynis pro

missis, anniversariis, responsis, vel aliis divinis officiis, piisque deprecationibus pro defunctis eisdem celebrandis, de legatis absolute, vel ad certos usus, vel etiam datis, qualitercumque donatis toti monasterio, seu alicui ex regularibus, et de quavis aliâ re particulari, nihil omnino solvere teneantur: illa vero monasteria quae sunt aedificata post Concilium Tridentinum nihil solvere teneantur, nisi aliter concordatum fuerit cum ipsis a principio foundationis monasteriorum, aut postea, quo casu standum erit concordiae legitimae.

Respectu tertiae et quartae controversiae concordatum fuit, quod, iuxta constitutionem synodi Maioricensis de anno MDCXXXVI, possint patres eligere sepulturam pro filiis impuberibus, non vero matres:

Tandem concordatum fuit praedictas conventiones et concordias ad petitionem ambarum partium approbandas esse a sacris congregationibus Regularium et Concilii, et confirmandas a sanctissimo domino nostro Papa cum clausulis necessariis pro maiori robore dictae concordiae, et decreto irritante¹ si secus a quocumque et quodocumque contigerit attentari; et quod committatur Ordinario Maioricensi omnimoda iurisdictio pro observantiâ dictae concordiae; non obstantibus quibuscumque privilegiis exemptionis regularium.

Hanc itaque concordiam et transactionem, omniaque in illa contenta, inviolabiliter observari, nos electi praedicti pro utraque parte promittimus, eamque admittimus et approbamus, et a primâ lineâ usque ad ultimam acceptamus, ac approbari, laudari et confirmari promittimus et nos obligamus; super quibus omnibus et singulis supradictis

¹ Edit. Main. legit *decreti irritantis* (R. T.).

sic complendis, tenendis et inviolabiliter observandis obligamus utraque pars nostrum alteri ab invicem mutuo et vicissim omnia et singula bona nostra, scilicet nos electi praedicti bona dictorum rectorum et cleri, et nos dicti regulares bona dictorum conventuum mobilia et immobilia, praesentia et ubique futura.

Quod fuit actum in praesenti civitate Maioricensi, die videlicet XIII mensis augusti, anno a Nativitate Domini MDCXLIV. Signa ++++ nostra, Ioannis Baptistae Caforteza, domini doctoris presbyteri, canonici et sacristae ecclesiae sedis Maioricensis et ceterorum electorum; signa ++ nostra fratris Antonii Rubi Ordinis Praedicatorum et fratris Iuliani Ginard Ordinis sancti Francisci de Observantiâ, nomine antedicto transigentium et concordantium praedictorum, qui haec laudamus, concedimus et firmamus. Testes (in quorum praesentiâ firmarunt dicti doctores Ioannes Baptista Caforteza sacrista, Marcus Antonius Cotoner canonicus, Franciscus Lompard et Marcus Antonius Fortezza presbyteri, pater frater Antonius Rubi et pater frater Iulianus Ginard) sunt Gabriel Gantalops, studens, et Petrus Ferrer, ecclesiasticae curiae nuntius. Testes vero firmæ dicti doctoris Michaëlis Villanova presbyteri rectoris S. Iacobi, qui firmavit die eadem, fuere reverendus Michaël Sagarra presbyter, et Sebastianus Carbonellus dictae curiae ecclesiasticae nuntius »]

Decretum sacrae Congregationis S. R. E. cardinalium negotiis episcoporum et regularium praepositorum.

§ 9. Subinde, per eosdem exponentes supplicato primodictis cardinalibus huiusmodi ut praemissa confirmarent, ab eisdem cardinalibus emanavit decretum infrascriptum, videlicet:

« Sacra congregatio S. R. E. cardinalium negotiis et consultatoribus episcoporum et regularium praeposita, eminentissimo cardinali S. Caeciliae referente, censuit, quoad primum punctum, circa formam

transportandi cadavera ad ecclesias regularium, concordiam posse confirmari, prout praesenti decreto confirmat: quoad reliqua vero, partes ad sacram congregationem Concilii remittit.

Romae, xxv novembris MDCXLIV.

M. cardinalis GINETTUS archiepiscopus Patracensis, secretarius ».

Postmodum vero, per eosdem primodictos cardinales remissis ad secundodictorum cardinalium praefatam congregationem certis aliis punctis et capitibus in dictâ praeinsertâ concordia expressis pro illorum confirmatione, iidem secundodicti cardinales pariter decreverunt ut infra, videlicet:

« Die IV februarii MDCXLV. Sacra congregatio eminentissimorum cardinalium Concilii Tridentini interpretum, praevia revisione ac relatione in eadem sacra congregatione per eminentissimos cardinales Cornelium et Ginettum, censuit, confirmationem supradictae concordiae, quoad decreta eiusdem sacrae congregationis, posse concedi, si sanctissimus Dominus noster annuat.

E. cardinalis, episcopus Sabinensis.

Loco + sigilli.

F. PAULUTIUS, sacrae congreg. secr. ».

§ 10. Cum autem firmiora sint ea quae Sedis Apostolicae patrocinio roborantur, idecirco praefati capitulum et canonici, clerus et parochi huiusmodi dictorumque Ordinum superiores nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 11. Nos igitur, eosdem exponentes et supplicantes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommuni-

¹ Edit. Main. legit *secundi dicti* (R. T.).

Petitio confirmationis.

Summus Pontifex confirmat et approbat praedictam concordiam.

cationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis, concordiam praesertam et desuper confectum instrumentum, seu scripturas, iuxta praeserta dictarum duarum congregationum decreta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici vel censi possint, supplemus: salvâ tamen semper auctoritate utriusque congregationis cardinalium huiusmodi.

Clausulas praeservativas adponit.

§ 12. Decernentes praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, vel nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae defectu, aut quovis alio ex capite, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causâ, quantumvis privilegiatâ, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci ullatenus posse, sed illas semper et perpetuo validas et efficaces fore et esse, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos nunc quomodolibet spectat et spectabit, ac spectare et pertinere poterit in futurum, perpetuo, firmiter, inviolabiliter et inconcusse observari et adimpleri debere,

isula sub-

§ 13. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, ac Sedis Apostolicae nuntios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter

iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, ac irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca venerabili fratri episcopo Maioricensi, ac dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte exponentium et supplicantium praefatorum fratrum fuerint requisiti, vel eorum alter fuerit requisitus, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illos praemissorum effectu pacifice frui et gaudere; non permittentes eos desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles, praemissisque non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compe-scendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si fuerit opus, auxilio brachii secularis.

§ 14. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ de non tollendo iure quaesito, aliisque cancellariae nostrae apostolicae regulis, ac quibusvis apostolicis, necnon in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis et edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, dictaeque Maioricensis ac aliarum ecclesiarum, ac domorum, seu locorum regularium, dictaeque provinciae, ac Ordinum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel aliâ quavis firmitatē roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quo-

Derogatio contrariorum.

que, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§ 15. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii februarii MDCXLVI, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 22 februarii 1646, pontif. anno ii.

LIII.

Breve apostolicum de solvendis decimis per regulares¹.

Innocentius Papa X,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Nuper, pro parte venerabilium fratrum archiepiscoporum et episcoporum necnon

¹ Habes circa hanc materiam decretum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacri Conci-

dilectorum filiorum totius cleri regni Poloniae, dilectum etiam filium Matthaeum Ioannem Iudickii, archidiaconum Pomeraniensem nuncupatum in ecclesia Vladislaviensi, eiusdem cleri in curia Romana agentem, nobis expositum fuit, quod aliâ, et sub die xvii iunii anni proxime praeteriti MDCXLV, in causâ decimarum eiusdem regni, a venerabilibus etiam fratribus nostris S. R. E. cardinalibus sacri Concilii Tridentini intrerpretibus emanavit decretum, quod nos subinde sub die mensis iulii eiusdem anni in consistorio nostro secreto approbavimus, tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 1. « In causâ decimarum regni Poloniae, die xvii iunii MDCXLV² sacra congregatio eminentissimorum cardinalium Concilii Tridentini interpretum, iterum atque iterum auditis regularibus, et praecipue patribus Societatis Iesu, eorumque iuribus et privilegiis mature discussis, censuit, ab eisdem patribus et aliis regularibus solvendas esse parochis et aliis beneficiatis regni Poloniae decimas, quae solvebantur a laicis priusquam bona in ipsorum patrum et aliorum regularium proprietatem fuerunt translata, firmis tamen remanentibus transactionibus desuper factis: quod decretum emanavit praevia exhibitione factâ ab ipsis patribus, cui etiam decreto postea consenserunt, prout et agens cleri regni Poloniae. Die vero xxxi iulii MDCXLV, sanctissimus Dominus noster, eminentissimo cardinali praefecto referente, in consistorio approbavit.

F. cardinalis episcopus Portuensis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, exponentes praefati decretum praesertum, quo firmiter subsistat et exactius observetur, apostolicae nostrae

lii Tridentini interpretum, quod refertur in hac Constitutione, § 1.

² Ex praedictis legendum foret 1645 (R. T.).

³ Deesse videtur praeposit. per (R. T.).

Refertur decretum S. R. E. cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum circa materiam, de qua in rubrica.

Summus Pontifex apostolica confirmatione praefatum decretum confirmavit.

confirmationis patrocinio communiri sum-
mopere desiderent: idcirco nos, eosdem
exponentes specialibus favoribus et gra-
tiis prosequi volentes, et eorum singula-
res personas a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis et interdicti, aliisque
ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis,
a iure vel ab homine, quavis occasione
vel causâ latis, si quibus quomodolibet
innodatae existunt, ad effectum praesen-
tium dumtaxat consequendum, harum se-
rie absolventes et absolutas fore censen-
tes, supplicationibusque illorum nomine
nobis super hoc humiliter porrectis in-
clinati, decretum praeinsertum, apostolicâ
auctoritate, tenore praesentium, confirma-
mus et approbamus, illique inviolabilis
apostolicae firmitatis robur adiicimus, et
omnes ac singulos tam iuris quam facti
defectus, si qui desuper quomodolibet in-
tervenerint, supplemus, salvâ tamen sem-
per auctoritate congregationis eorumdem
cardinalium.

Clausula prae-
servativa.

§ 3. Decernentes praesentes litteras
validas, firmas et efficaces existere et fore,
suosque plenarios et integros effectus sor-
tiri et obtinere, et ab omnibus et sin-
gulis, quos illae concernunt, inviolabiliter
et inconcusse observari, sicque per quos-
cumque iudices ordinarios et delegatos,
etiam causarum palatii apostolici audito-
res, iudicari et definiri debere, ac irritum
et inane, si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter, contigerit attentari.

Exequutoris
deputat.

§ 4. Quocirca dilecto filio nostro et
Sedis Apostolicae in eodem regno pro
tempore commoranti nuntio per praesen-
tes committimus et mandamus, quatenus
ipse, per se, vel alium, seu alios, praesen-
tes litteras et in eis contenta quaecum-
que, ubi et quando opus fuerit, ac quoties
pro parte exponentium praefatorum, seu
alicuius eorum, desuper requisiti fuerint¹,

¹ Potius lege requisitus fuerit (n. r.).

solemniter publicari, eisque in praemissis
efficacis defensionis praesidio assistens
faciat auctoritate nostrâ illos praemisso-
rum omnium commodo et effectu paci-
fice frui et gaudere, non permittens illos
desuper a quoquam, quavis auctoritate,
quomodolibet molestari.

§ 5. Contradictores quoslibet et rebelles,
ac praemissis non parentes, per censuras
et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna
iuris et facti remedia, appellatione postpo-
sita, compescendo, legitimisque super his
habendis servatis processibus, sententias,
censuras et poenas ipsas etiam iteratis vi-
cibus aggravando, invocato etiam, si opus
fuerit, auxilio brachii secularis.

Contravenien-
tibus poenas im-
ponit.

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit,
felicis recordationis Bonifacii Papae VIII
praedecessoris nostri de unâ, et in con-
cilio generali editâ de duabus dietis, dum-
modo ultra tres dietas aliquis auctoritate
praesentium in iudicium non trahatur,
aliisque constitutionibus et ordinationibus
apostolicis, necnon ipsius Societatis, alio-
rumque regularium ordinum, etiam iura-
mento, confirmatione apostolicâ, vel aliâ
quavis firmitate roboratis, statutis et con-
suetudinibus, privilegiis quoque, indultis
et litteris apostolicis, ipsi Societati aliis-
que regularibus ordinibus seu institutis
praefatis, illorumque domibus, etiam pro-
fessis, collegiis, monasteriis et aliis locis
regularibus, sub quibuscumque verborum
tenoribus et formis, ac cum quibusvis
etiam derogatoriis derogatoriis, aliis-
que efficacioribus et insolitis clausulis,
irritantibusque et aliis decretis, in ge-
nere vel in specie, in contrarium prae-
missorum quomodolibet concessis, con-
firmatis et innovatis; quibus omnibus et
singulis, etiamsi de illis eorumque totis
tenoribus specialis, specifica, expressa et
individua, ac de verbo ad verbum, non
autem per clausulas generales idem impor-
tantes, mentio seu quaevis alia expressio

Contraria re-
novet.

habenda aut aliqua alia exquisita forma
ad hoc servanda foret, illorum omnium et
singulorum tenores praesentibus pro plene
et sufficienter expressis habentes, illis
aliâs in suo robore permansuris, ad prae-
missorum effectum specialiter et expresse
derogamus; ceterisque contrariis quibus-
cumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub an-
nulo Piscatoris, die xxv februarii MDCXLVI,
pontificatus nostri anno II.

Dat. 25 februarii 1646, pontif. anno II.

LIV.

*Revocatio Brevis Urbani VIII, quo pro-
hibetur auditoribus Rotae Maceraten-
sis, ne in causis civitatis Camerinensis
summam centum scutorum monetae
aut illius valorem non excedentibus
se se intromitterent contra formam
Bullae Sixti V super institutione tri-
bunali Rotae Maceratensis¹.*

Innocentius Papa X,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

§ 1. Circumspecta in omnibus Romani
Pontificis providentia interdum quae ra-
tionabilibus de causis aliâs provide sta-
tuta et ordinata fuerunt, si progressu tem-
poris incommodum aliquod afferre no-
scantur, aliis non minus iustis ex causis
tollit et revocat, prout in Domino conspi-
cit salubriter expedire.

Motiva Con-
stitutionis.

§ 2. Cum itaque, sicut dilecti filii com-
munitas et homines civitatis nostrae Ma-
ceratensis nobis exponi fecerunt, aliâs,
postquam a felicis recordationis Urbano
Papa VIII praedecessore nostro emana-
runt in simili formâ Brevis litterae te-
noris subsequentis, videlicet, Urbanus Pa-
pa VIII, etc. (*reliqua prout in suo loco sub
datum die xxviii maii MDCXXXVIII²*), su-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.² Ita edit. Main.; at citatas litteras Urbani VIII
suo loco relatas fuisse non puto (n. r.).

binde habito per eosdem primodictos com-
munitatem et homines ad eundem Urba-
num praedecessorem recursu pro earum-
dem illius praeinsertarum litterarum re-
vocatione, stantibus et attentis falso inibi
suppositis, idem Urbanus praedecessor
dedit in mandatis, ut, si et postquam
disputatum decisumque fuisset in sacro
Rotae Romanae auditorio, an litterae si-
milis memoriae Sixti Papae V etiam prae-
decessoris nostri sub plumbo super in-
stitutione tribunalis Rotae in praedictâ
civitate Maceratensi expeditae eidem prae-
insertis litteris obstarent, dictae litterae
praeinsertae revocarentur seu confirma-
rentur prout eiusdem Rotae Romanae
auditores decidissent; postmodum autem
disputato dubio huiusmodi in eodem sa-
cri palatii apostolici tribunali decisum
fuerit, omnes et singulas quorumcumque
dictae provinciae locorum causas appel-
labiles, cuiuscumque summae et quantita-
tis forent et sint, et sic etiam infra scuta
centum, esse per eosdem Rotae Macera-
tensis auditores cognoscendas; cupiant-
que propterea iidem exponentes per nos in
praemissis opportune ut infra provideri:

§ 3. Idcirco nos, eosdem primodictos
communitatem et homines specialibus fa-
voribus et gratiis prosequi volentes, et
eorum singulares personas a quibusvis
excommunicationis, suspensionis et inter-
dicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, cen-
suris et poenis, a iure vel ab homine,
quavis occasione vel causâ latis, si quibus
quomodolibet innodatae existunt, ad effe-
ctum praesentium dumtaxat consequen-
dum, harum serie absolventes et abso-
lutas fore censes, supplicationibus il-
lorum nomine nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati, praeinsertas dicti Ur-
bani praedecessoris litteras, cum omnibus
et singulis in eis contentis, apostolicâ au-
toritate, tenore praesentium, revocamus,
cassamus, irritamus et abolemus, viribus-

Revocatio Bre-
vis Urbani VIII
sub data xxviii
mai MDCXXXVIII.